BIBLIOTHECA UNIV. JAGELL. CRACOVIENSIS
19400
Mag. St. Dr. I

F I M

P P

O E

S A

19400
I

VITA
GESTA, ET MIRACVLA,
BEATI STANISLAI
POLONI,

CASIMIRIA AD CRACOVIAM ORIVNDI,
Canonicorum Regularium Lateranensium S Saluatoris, Ordinis D. Augustini, Vicepriorís Conuentus Sacratissimi Corporis Christi Casimiriæ, Confessoris:

Nunc primum in lucem edita, ad laudem Dei, & eiusdem Beati, aliorumque Sanctorum honorem, consolationemque Christi fidelium:

AVTHORITATE ILLVSTRISS: D. BERnardi Maćieiowski, S. Rom: Eccl: Cardinalis, Archiepiscopi Gnesnensis.

Cui in fine additus est Catalogus aliorum Polonorum eiusdem nominis Sanctorum, vitę, sanctitate, vel morte pro Christo fortiter obita illustrium.

Authore MARTINO BARONIO Iaroslauiense Clerico.

Superiorum permissu,

CRACOVIAE;
In Officina BASILII Skalski, Anno Domini,
M. DC. IX.

IN ARMA
Rmi D. D. STANISLAI SVLOWSKI
Abbatis Tinecensis.

19400, I

STEMMATA quæ video propius ? virtutis auitæ,
Virtus cuia viret ? SVLOVIAE hercle domus.
Illam quid decorat ? verbi & constantia facti,
An cadet hisce ? tenent STEMMATA pulchra pedem.

M. BARTOLOMEVS WRZESNIA.

PERILLVSTRI ET REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI DOMINO,

D. STANISLAO SVŁOWSKI.

Diuina prouidentia Abbati Tinecensi, Ordinis Sancti Benedicti ac Canonico nato Cracouiensi dignissimo,

Salutem & perpetuam felicit.

ANtiqui illi, Reueren: D. graues ac docti viri, sed à veri Dei casta religione alieni, plurima de suis diis, quos habuerunt, & coluerunt falsos, ad posteritatem volumina transmiserunt, quod eos non temeritate vlla, sed in Deos pietate fecisse compertum est. Videbant enim, imò sentiebant, non tantum hanc inferioris machinam orbis, sed illam quoque supernam, non aliquo casu, sed nutu ac voluntate sancti numinis gubernari, & inspirari. Hinc aly de natura Deorum, alij de multitudine, alij de laudibus multa conscripserunt. Hesiodus numerum comprehendit, naturam M. Tullius Princeps & miraculum latinæ linguæ facundè expreßit, Orpheus & Homerus laudes cecinerunt. Volebant scilicet hoc modo gratitudinem & pietatem in Deos testari, & reliquos homines ad similia facta exemplo suo concitare. Nec iniuria sanè. Quantò enim maiora quispiam beneficia percipit, tantò plura benefacienti iure debet. At vnde quæso mortale genus plus beneficentiæ hausit, quàm ex ipso fonte? Meritò itaq; Deos prædicârunt, & animi sui vota libris in memoriam perpetuam condiderunt, siquidem veri Dei cognitionem eos habere non licuit. Quòd si hoc illi tanto studio, cura, diligentia, labore, contentione, facere uixi sunt, quantò magis nos, qui verum Deum, verum omnium opificem & architectum agnoscimus, facere debemus?

Dij enim gentium homines aliqua virtute clari, & sepenumero vicio deformati turpißimo extiterunt. Proh scelus homines diuina manu conditos Deo ter Opt. Max conditori adæquabimus? Quæ est comparatio lucis ad tenebras? An etiam scelus virtuti præferetur? Quis autem est sana mente, qui Deum satis laudare queat, vel adorare nolit? Quod cùm aliquis sese abundè arbitretur præstitisse, tum demum parum vel omninò nihil fecisse sciat. Tanta enim est maiestas Diuini numinis, vt eam nullus animo concipere, nullus dignis laudibus extollere, nullus voto pari poßit colere. Sed tamen homines niti ad laudem præpotentis Dei, pro viribus decet. Non igitur Deus verus, cum Dijs falsis comparari debet. Etsi eos homines qui sanctè semper vitam suam traduxerunt, & in beatarum numerum mentium inseri meruerunt (quos etiam sacra scriptura Deos non dubitat appellare) ipsis Diis opposuerimus, profectò maiori laude dignos comperiemus. Hos enim Deus honorauit, hos miraculis comprobauit, hos à labe sceleris præseruauit, hos in lucem cæteris esse voluit, hos amicos suos fecit, hos denique patria cælesti beauit. Hi non vna virtute, sed multis præstantes, & omnis vicij expertes constanter vixerunt. Eorum laudes canere, numerum describere, mores, vitam, naturam, res gestas, celebrare longe conuenientius, semper existimaui. Vnde cùm annis præteritis essem Romæ, Cathalogum Sanctorum in animum induxeram colligere, non quidem omnium: id enim instituti mei ratio non exigebat, sed eorum tantum, qui Patroni post Deum tutelares Regni Poloniæ vtriusq; sexus habentur. AEquum enim est in Polonia, Beatos à Polono ordine certo definiri, & de his, pro modulo ingenij propter aliorum ædificationem benè mereri. Ad quam rem Pontifex Beatißimus Clemens Octauus, & Illustriß. D. D. piæ memoriæ Bernardus Macieiowski, Cardinalis tituli Sancti Ioannis ante Portam Latinam Archiepis. Gnesnensis Priuilegiis mihi calcar addiderunt. Insuper Sereniß. D. D. Sigismundus Tertius, Dei gratia Rex Poloniæ, eò plus erexit. Quod opus Romæ inceptum, Cracouiæ deinceps magno labore fini, & studio extremam imposui manum. Sed quoniam desidia secum crimen trahit, ne ocio torpere videar, quem deinceps laborem susciperem, cogitaui. Et illud quidem in mentem venit nomen Stanislai, quod merè Polonicum est, siquidem ex vernacula lingua Sarmatarum ipsius origo deducitur; laudibus seorsim condecorare. Cuius nominis cùm non pauci Sancti in Polonia floruissent, eosdem in vnum codicem libuit compingere. Namq; præter illum qui nobilis ex gente Scepanouiorum Episcopus Crac.

Martyr

Martyr gloriosus fuit: Stanislaus Hosius vir pius, ac verè sanctus, Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, Varmien: Episcopus, magnaq; scientia præditus, demum in Concilio S. Tridentino ferè Princeps, nostra memoria vixit. Quid in eo magis laudem, doctrinam, an sanctimoniam, haud inuenio. Iam verò Stanislaus ex stirpe inclyta Costkorum, Societatis I E S V, quantum fulget. Is non tantùm Romæ, in Italiæ aut Poloniæ partibus, aliisq; prouinciis finitimis miraculis claret, verùm in orbis noui regionibus Indicis inter Barbaros eius nomen multis prodigiis sonat, & plerosq; gentiles ad fidem Christi conuertit. Quid de te Stanislaë Casimiriensis loquar? Qua te laude sub astra vehimus? Tu enim Canonicus Regularis S. Augustini Casimiriæ penes Cracouiam fuisti. Tu in vita miraculis claruisti, nunc etiam post fata splendescis. Tu in Cathalogo primum obtines locum, quia necdum es à quoquam celebratus, nec longè abesse ab vrbe voluisti. Hoc ego opus perfectum non sub alterius auspiciis in lucem prodire, quàm sub tuis Reuerend. Abbas decreui. Cui enim D. Stanislaos quàm Stanislao Polonos, quàm Polono, plerosq; Nobiles, quàm Nobili offeram? præsertim quòd religio tua pietasq; in Deum, Sanctos, ac patriam pateat vniuersis. Liberalitas verò tanta est in pauperes, religiosos, adeoq; omnes, vt soli videatur addere lumen, qui verbosius hac in re cupiat esse. Qualis in Canonicatu Crac. vixeris, quanto feruore in Deum & Sanctos arseris, quam fidem Regi probaueris, omnium testimonio constat. Proinde Sereniss. Rex & publico muneri te præfecit, & Abbatis officio præstantißimo dignum esse censuit. Accipe itaq; hoc munusculum & opusculum, exiguum quidem, sed ab animo excelso profectum. Accipe Stanislaum Casimirien. vel inprimis, alios deinceps, & indigetes Sanctos, quod facis, amplectere. Me autem clientem, velis esse tuum, oro. Ego dum viuam, iis, quos descriptos nunc offero, te semper commendabo, vt eorum subsidio apud Deum, hic feliciter viuas & vitam sanctè, hominum sanctorum exemplo transigas. Futurum ita, vt mercedem, quam illi consecuti sunt, obtineas. Vale Abbas dignißime. Dat. Crac. domi Reuerendi Domini Hieronymi Reczayski, Archidiaconi Crac. iij. Idus Septemb. 1609.

Perillustri & Reuerend.
Celsitud. vestræ

deditißimus

Martinus Baronius
Iaroslauien. Clericus.

Omnia iudicio Censuræ ac authoritati Sanctæ Romanæ & Catholicæ Ecclesiæ, pro qua & in qua militamus, & Sanctissimo eius Antistiti PAVLO Quinto Pontifici Maximo, cui nunc ille pie & sanctæ præest, subiecta esse volumus. Cuius benedictioni, nostrosque conatus commendamus feliciter.

DIVVS STANISLAVS HOSIVS *Polonus, Cardinalis & Episcopus Warmiensis, libro I. Confessionum cap. 58.*

NOn ignoratis Apostolos vestros Polonos, Sanctum Stanislaum, & Sanctum Adalbertum Episcopos, quorum admirabilis vitæ sanctimonia, toti orbi testata, quod illi nobis Sanctum Euangelium sanguine suo signatum reliquerunt, quod miraculis propagarunt, Ecclesiam Dei Catholicam, ac fidem nos Christi Catholicam docuerunt. Non Lutherus, non Caluinus, non Bucerus, non Stancarus, neque vnus ex Hæreticis; sed Patroni nostri sancti nos fidem Catholicam docuerunt, non extranei, sed Poloni.

Folio 206. & 396.

Reuisa & examinata est ab his Reuerendis Patribus. Inprimis:

A Reueren. Patre fratre Stanislao Vierzbicki, Generalis totius Religionis Canonicorum Regularium, sanctæ Mariæ de Metri, de pœnitentia beatorum Martyrum Diui Augustini. Cracouiæ

A R. Patre Fratre Stanislao Maniecki, Ordinis Canonicorum Regularium Beati Augustini, Præposito Ecclesiæ Corporis Christi Casimiriæ.

A R. Patre Fratre Stanislao Vilico Romano, Ordinis sancti Pauli primi Eremitæ, Priori Pinczouiensi.

A R. Patre Fratre Stanislao Starczowski, Ordinis Eremitarum, sancti Augustini edittuo sanctæ Catherinæ Casimiriæ.

Ac per Reuerend. Dominum Patrem Andream Schoneum, S. T. & Iuris vtriusq; Doctorem, Vniuersitatis Cracouien: Generalis studij Rectorem approbata, inque lucem vt ederetur permissa.

AD LECTOREM,

Candide Lector, hæc fideliter extracta ex Cathalogo Sanctorum & Beatorum Regni Poloniæ Patronorum, Romæ a Magistro S. Apostolici Palacii approbato, & Cracouiæ Anno 1603 reuiso, boni consule, quę aliâs citó Latino & Polonico sermone edita Deo volente habebis.

Vita,

Vita, Gesta, & Miracula, BEATI STANISLAI

EX CASIMIRIA CRACOVIEN: ORIUNDI

Ordinis Canonicorum Regularium, Lateranensium S. Saluatoris Ordinis S. Augustini, ac Viceprioris Conuentus Sacratiss. Corporis Christi, Casimiriæ.

BEATVS STANISLAVS Polonus, originem suam duxit ex Casimiria, quæ est contigua Cracouię Ciuitas, honestis prognatus, parentibus, pietateque conspicuis. patre Matthia Soltys cognominato, textoriæ artis professo, ac Consule Casimiriense: matre verò Heduigi fœmina deuotissima, natalem eius illustrem effecit. Solennis apud Polonos dies, translatione corporis Sancti Stanislai Episcopi & Martyris, ex templo supra martyrium exedificato ad augustiorem Cathedralis Arcis ædem, in eo statim à primis in cunabulis, mira quædam pietatis ac religionis semina emicuerunt. Nam quamprimùm per ætatem licuit, Academię Cracouiensi, bonarum artium ac disciplinarum gratia à suis commendatus, tantos ibidem tamque stupendos progressus breui temporis spatio fecit, vt omnes æquales ac coætaneos suos, multis post se parasangis, cum admiratione haud modica præceptorum derelinqueret. Pulchram autem à Deo animam nactus animaduertens, haud tuto scorpionibus cohabitari, religiosum vitę genus, sub Regula Sancti Augustini, apud Canonicos Regulares Lateranenses, magna animi cum auiditate amplexatus est, pauperiem Christi, vanis ac fluxis mundi pollicitationibus prudenter

B. Stanislai parentes.

Natus anno 1433. 27. Sept.

Academie Crac: studiosus

Matt. 5. denter anteponens. In consortium itaque seruorum Dei receptus tanquam lucerna supra candelabrum posita, vitę sanctimonia, abstinentia victus, multaque reliquarum virtutum luce, ita subitò splendescere cepit, vt superioribus virtutibus eius impulsi sine mora illum, primò in ordinarium verbi diuini apud Conuentualem Ecclesiam suam præconem, paulò post quoque sacrę paginę ad fratres suos Lectorem publicum, ac denique ita vrgentibus maximis eius meritis in Vicepriorem Conuentus Corporis Christi, vnanimi consensu adoptarent. In quo dignitatis gradu constitutus, quàm vberem messem animarum, tum ignitis ac zelosis concionibus, tum sancta & exemplari vita, apud conciues suos collegerit: dici vix potest, nec enim ita in procliui positum reor, exactum in via numerum eorum, qui doctrina ipsius sanctaque conuersatione, ex scelerum ac flagitiorum laconis extracti, ad salutarem pœnitentiam, veramque vitę emendationem traducti sunt. Ea quippe præpotentis Dei gratia, super illum luculenter irradiabat, vt omnes amabili quadam ac periucunda morum ipsius suauitate illecti, eum tanquam communem parentem, plusquam filiali affectu prosequerentur. Hinc factum vt quotquot essent, tùm vitæ instituto, tùm morum consonantia ipsi persimiles, minimè sese à calore amicitiæ eius abscondere valerent, quin subitò dexteras illi concederent, sanctaq; laborum ac consiliorum communione, ipsum ad opus Euangelii instantius perurgendum fortiter instigarent. Inter quos Sanctitate præcipue extiterunt: Primus B. Simon de Lipnica Ordinis S. Francisci de Obseruantia minorum, qui decem mortuos vitæ restituisse creditur, Cracouiæ in templo fratrum suorum quiescens. Alter Beatus Michael Gedrucius Canonicus Regularis S Augustini, Ordinis S. Marię de Metri de Pœnitentia Beatorum Martyrum multis itidem miraculis clarus, ac quatuor mortuorum resuscitator percelebris ad S. Marcum à fratribus sui Ordinis honorifice-

Marginal notes: 1 Reg. 22. — B. Stanislaus Prædicator, Lector, Viceprior. — B. Simon de Lipnica. — B. Michael.

norificè conditus. Tertius quoq; Beatus Ioannes Cantius Academiæ Cracouiensis Professor, ac Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, viginti sex mortuorum resuscitator magnificus, apud S. Annam Academiæ templum decenter satis tumulatus. Quartus deniq; Beatus Suentoslaus Mansionarius, exequutor testamentorum, cui adhuc in viuis agenti in Ciuitate Slawkow, Sanctus Stanislaus Episcopus & Martyr apparuit: cuius reliquiæ similiter Cracouiæ in æde Diuæ Virgini Sacra, ad forum religiosè venerantur. Quintus Beatus Esaias Cracouiensis, Sacræ Theologiæ Doctor, Ordinis S. Augustini Eremitarum ad S. Catherinam Casimiriæ, duorum mortuorum resuscitator, & plurimorum infirmorum sanator proficuus. Sed vt vnde digressa est mea reuertatur oratio. Beatus hic Stanislaus noster supra rel quarum virtutum cumulum, mira insuper solertia, & vigilantia præditus fuit, quoq; se ab humanis laudibus ocultaret facilius, noctu singulas infirmorum fratrum cellulas adibat, & benedicens ipsis signo Sanctæ Crucis in osculo pacis, ac solatia spiritualia sanctaq; monita iisdem impertiens, subinde hæc & similia repetens verba. Fratres charissimi, oportet nos per multas tribulationes introire in Regnum cælorum, necessaria quoq; si opus erat oportunè ipsis ministrabat. Eandem quoq; consuetudinem in visitandis secularibus ægrotantibus, haud segnius vsurpabat, omnibus enim debitorem se arbitrabatur, nulli quantum ab ipso erat subtrahens viscera compassionis, ac vitæ documenta salubria. Nocte indutus cilicio nuda humo incubans, somnum capiebat, supposito capiti loco ceruicalis saxo durissimo: breui degustato somno, iterum surgebat ad pernoctandum in oratione sancta, Deique iustificationibus sese exercendum instantius. Diebus quoque solenni ieiunio ab Ecclesia dicatis, frequenter conspectus fuit, abiecta tunica ac cucullo sacco tantummodò indutus incedere, integram hebdomadam bina solummodò refectione,

B. Cantius. *B. Swetoslaus.* *B. Esaias* *Acto. 14* *Gen. 28.* *Iudith 4*

ne, in pane hordeaceo, & aqua frigida terminare dimensum suum quotidianum, residuum pauperibus larga manu interim distribuendo. Tam rara vigilantia prędıtus fuit, vt nocturnas fratrum vigilias vnus omnium semper anticiparet; nonnunquam quinquagenos, sæpè etiam integrum ex ordine Psalterium, ante Matutinas expediens. Cibum non nisi flexis genibus ac Oratione Dominica pro viuis ac defunctis recitata capiebat: spiritum suum assiduè scopebat meditatione sancta, statuens si in conspectu Domini & B. Marię virginis, cui singulari quadam deuotione addictus erat. Hinc cùm aliquando in Ecclesia Sancti Stanislai loco vbi Martyr Christi pro veritatis & Ecclesię Dei defensione trucidatus fuit (habebat enim hoc in more positum, vt singulis feriis sextis quoad viueret, sepulchrum Christi Martyris deuotè visitaret) insolito quodam spiritus impetu correptus, preces suas feruentius perageret, meruit videre gloriosam Virginem Mariam, puerum Iesum brachiis suis claudentem, stipatam glorioso Episcopo & Martyre Stanislao Pontificalibus solenniter induto, concomitante insuper innumerabili Sanctorum cohorte, in hæc verba eum compellantem. Gaudeo fili Stanislae, de insigni isthac deuotione tua, qua me vnà cum Sancto Stanislao Patrono tuo, indesinenter prosequeris. Ideò tibi dico, viriliter age, & esto robustus: te enim vnà cum Sanctis meis merces copiosa expectat in cælis, hisq; dictis disparuit. Ex qua die ita stricte silentium obseruare visus fuit, vt à Completorio vsque mane alterius diei, nonnisi prima peracta, nullus vnquam ex ore ipsius elicere potuerit, qua absoluta, Causarum audientiæ se dabat, aut si ab his vacare contingeret, vsq; dum missæ tempus appropinquaret. Eloquiis Dauidicis solitarius cum Deo confabulabatur. Quotiescunq; Sacro Sanctis Altaribus astitit oblationem peracturus, nunquam homini verbum locutus noscitur. Sacra Synaxi peracta, aut labori manuum se dabat, aut de scri-

1. Tessal, cap. 1.

1. Co, 14

Psal. 26.

Psal. 101

ptuıris

pturis Sacris cum sibi charissimis fratribus conferebat. Hisq; & Ad Eph. 4.
similibus Sanctis exercitiis deditus, neutiquam tamen consuetum prædicandi munus intermittebat, docens, increpans, obsecrans, cum multa humilitate & patientia. Verba autem ad populum faciens, hæc inter alia frequenter iterare solebat. Tu qui missam audis, & à fine recedis, nulla merces datur, quia laus Diuini Officii in fine probatur. Deniq; multis pro Christi nomine exantlatis laboribus, tandem in grauem infirmitatem incidit, quam ob exaustas nimia abstinentia, ac vitæ rigore vires de die in diem magis inualescente, à Domino se ad requiem vocari haud obscurè persentiens, ingenti lachrimarum imbre effuso, diuinæ sese misericordiæ ac protectioni feruentissimis precibus commendare cępit. Cui ita in oratione posito, subitò apparuit Dominus & Saluator noster, vna cum gloriosissima virgine Maria ac multis aliis Sanctis Regni pręsertim Poloniæ Patronis, blande illum hisce verbis compellans, Surge & festi- Luc. 12.
na fili mi Stanislae, hodie enim mecum eris in Paradiso. Quo exoptato nuntio percepto, subito de lectulo sese proripiens, sine mora Sacramentis Ecclesiæ pręmuniri voluit, quibus ritè & ex ordine summa cum deuotione perceptis, conuocatis fratribus suis in Christo charissimis, pacisq; osculo salutatis, erecta Luc. 14.
manu eisdem benedicens, manusq; singulis imponens in hęc verba iisdem valedixit. Benedicat vos Dominus Deus noster. Psal. 66
Pater & Filius & Spiritus Sanctus Amen. & det vobis suam sanctam pacem, Charitatem perfectam, Conuersationem sanctam, & pios mores, insimul omnibus, in secula seculorum, Amen. Quibus dictis prostratis in terram genibus, manibusq; in 3 Reg. 8
formam Crucis expansis, fixis in cęlum oculis Castissimā animā Deo cōmendauit. Vltima verba hęc emittens: Domine Iesu Christe Fili Dei viui. In manus tuas commendo spiritum meum, Actuū 7.
sicq; animam Domino Deo reddidit, 1489. Iunij 7. Sepultus

Tob. 14. est cùm summo honore & timore Domini, cùm gaudio & lętitia omnium non sine Miraculis ibidem Casimiriæ in Ecclesia sacratissimi Corporis Christi apud suos fratres &c. Incidit eius obitus, in Tempora Leonis Papæ X. Maximiliani primi Romanorum Imperatoris. Casimiri 4. Regis Poloniæ, atque Friderici, Sacrę Romanę Ecclesiæ Cardinalis, Episcopi Cracouiensis, & Archiepiscopi Gnesnensis; eiusdem Casimiri 4. Regis Polonię Filii. ¶ Cuius Sanctę Vitæ exemplo, in eodem Monasterio fratres eiusdem Ordinis, in Sancta perseuerantia viuunt, die & nocte humiliter Deo seruiunt, pro viuis & defunctis orant, perpetuum silentium cum magna humilitate obseruant, contemplationibus diuinis, ieiuniis, disciplinis, secundùm pręscriptum Regulæ Diui Augustini, corpus suum lacerant, singulis diebus pauperibus ad eos confluentibus hilariter, largam Eleemosinam distribuunt, Ecclesiam Dei docendo, Confessiones excipiendo promouent, plurimos studiosos alunt, vt ex his Seminarium perpetui cultus Diuini habere possint, mercedemque à Deo sempiternam pro meritis suis recipere in die iudicii Dei expectant.

Exempla. D. Stanislaus Hosius Cardinalis l. 1. Conf. cap. 68. Stanislaus Socolouius Canon. Cra. Tom. 1. lib. 2. ca. 5. & 6.

Cuius Epitaphium in sepulchro ipsius, ex antiquo & obliterato charactere ea qua potuimus fide collegimus, & suis numeris reddidimus.

Hoc conclusa latent Diui Patris ossa sepulchro:
Stanislai hac Casimiria de gente creati,
Cuius erunt meriti miranda æterna trophęa.

Lætatusque est populus, cùm vota sponte promitterent; quia corde toto offerebant ea Domino Deo. 1. Paralip: 29.

Sequun.

Sequuntur miracula, quæ Deus operatus est per merita pij & Beati eiusdem Patris Stanislai Confessoris Casimiritani.

PRIMVM MIRACVLVM.

IN Ciuitate Casimiriensi, quædam fœmina nomine Regina, vxor Clementis nigri textoris, fluxum sanguinis & aliam infirmitatem fœmineam, longo tempore passa fuit. Et cùm illa diu iaceret, apparuit ei Beatus Pater Stanislaus, consolans eam, atque dicens: Cur hîc iaces in tua infirmitate? Vade igitur ad sepulchrum meum, & ibi continuò recipies sanitatem: & dic fratribus meis, vt tegant sepulchrum meum tapete, quę protinus adiit sepulchrum, & ibidem flexis orans genibus, continuo integram recepit sanitatem.

A fluxu sanguinis sanatur.

SECVNDVM.

IN eadem Ciuitate, in Monasterio Canonicorum Regularium Ordinis D. Augustini, fuit quidam frater conuersus, nomine Nicolaus, qui valde in graui infirmitate iacens, de sanitate prorsus iam desperabat. Iacenti igitur semel in lectulo suo, apparuit sibi Beatus Pater Stanislaus, in optima rubea cappa, gestans libellum pulcherrimum in manibus, & salutans infirmum, agebat ad eum: Noli desperare de salute tua, quia sanaberis, & adhuc fratribus tuis seruies. Cùmque ille euigilaret, statim sanum se inuenit.

A graui infirmitate liberatur.

TERTIVM.

IN eadem Ciuitate, quædam fœmina, nomine Anna, coniunx

Stani-

A graui infirmitate liberatur. Stanislai Cransz, in magna infirmitate ac debilitate iacens, & iam non sperans vlteriorem vitam suam, Sacramentis Ecclesię iam præmunita. Igitur vir eius recolens merita beati Patris Stanislai, deuouit eam ad sepulchrum eius, cum Missa, lumine, & camisia, pro signo sanitatis: & cùm votum emisisset, statim sanitatem recepit.

QVARTVM.

A læsione corporis sanatur. IN eadem ciuitate Stanislaus filius supradicti Stanislai Cransz, ex quadam lęsione corporis sui magna infirmitate pressus, & iam agonizans. Igitur cùm mater ipsius eum deuouisset ad Sepulchrum beati patris Stanislai cum Missa, lumine, & insignio cereo: mox cùm votum emisisset, conualuit.

QVINTVM.

A magna infirmitate sanatur. IN eadem ciuitate, quidam adolescens, nomine Ioannes, filius Venceslai Wyka Lanionis, in sua magna infirmitate iacens, iamque penè agonizans: cuius mater, recolens meritum, necnon sanctitatem beati Patris Stanislai, deuouit eum ad Sepulchrum ipsius, cum Missa ac candela, & quod ad modum crucis deberet iacere supra Sepulchrum ipsius, per illam integram Missam, statim sanus effectus est.

SEXTVM.

A graui infirmitate sanatur. IN eadem Ciuitate, quædam mulier nomine Agnes, coniunx Michaelis Galhor lanionis, in magnis infirmitatibus ac debilitatibus, cursum vitę suę faciens; ita vt iam haud exiguam summam in medicos & antidote expenderet. Ipsa videns ac audiens, quomodo Deus præpotens, per merita Beati Patris Stanislai, multa signa, & multos homines sanat, votum fecit ad Sepulchrum Beati Patris, cum Missa & candela, & statim cępit melius habere, conualuitque illico. Sed quia hoc miraculum, quod Deus per merita istius beati Patris operatus est celauit, & illud non mani-

manifestauit, ideò propter illam ingratitudinem in pristinam cecidit infirmitatem, sed cùm spopondit quòd illud miraculum vellet publicare, & votum primum repetere, statim conualuit.

SEPTIMVM.

IN Ciuitate Casimiriensi, quædam mulier Margareta nomine, vxor Fęlicis Consulis, in magno dolore existens, & opilatione pectoris, ita quòd vno die, quasi semimortua ad lectum delata fuisset. Igitur ipsa voto facto, ad sepulchrum B. Patris Stanislai, cum Missa ac signo cereo statim post emissionem voti conualuit. *A dolore pectoris liberatur*

OCTAVVM.

IN eadem Ciuitate, quædam mulier nomine Catherina, coniunx Andreæ calui Sartoris, magnum oculorum dolorem passa fuit, ita vt præ dolore modicum videre potuerit. Quę voto facto, ad Sepulchrum beati Patris Stanislai cùm cereali & oculis cereis statim conualuit. *A dolore oculorū sanatur.*

NONVM.

EXtra muros Casimirienses in Podbrzezie, quædam fœmina nomine Catherina, vxor Nicolai piscatoris, in tam magna infirmitate & opilatione posita erat, vt iam spirare non potuit: Sed cùm quædam bonæ matronæ eam deuouissent ad Sepulchrum beati Patris Stanislai cum Missa & candela, in instanti, reuersa ad seipsam conualuit. *A magna infirmitate sanatur.*

DECIMVM.

IN Ciuitate Casimiriensi quædam vidua nomine Dorotea relicta Paczoska sutoris, magnum dolorem, longo tempore, cum tumore in cruce ac in toto pede passa fuit. Similiter etiam magnum dolorem oculorum. Et illa recolens meritum & sanctitatem beati Patris Stanislai, votum fecit ad Sepulchrum ipsius *A dolore pedis liberatur.*

cum pede atq; crinali cereo, & quàm cito votum adimpleuit, in vtroq; sana effecta est.

VNDECIMVM.

A dolore brachij sanatur.

IN eadem Ciuitate, quædam vidua nomine Margareta de domo Poclaryn, tam acerbum dolorem brachii passa fuit, vt nec laborare nec dormire potuit. Igitur pro sanitate sua, votum fecit ad Sepulchrum beati Patris Stanislai, cum brachio cereo statim conualuit.

DVODECIMVM.

A magna infirmitate curatur.

IN taberna contigua villæ Lagiewniki, quidam tabernator nomine Stanislaus cognomento Chudy, in tam magnam & validam infirmitatem incidit, vt iam vlterius se superuicturum nequaquam speraret. Igitur cùm iam Sacramentis Ecclesiæ procuratus fuisset, iamq; omnibus ad sepulturam necessariis præparatis, venit quidam Sacerdos consultum sibi volens, vt pro sanitate recuperanda, votum faceret ad Sepulchrum Diui Patris Stanislai cum Missa ac candela. Quod cùm fecerat, statim sanus effectus est. Et hoc idem Sacerdos testatus est, qui eundem tabernatorem sequenti die post votum suum visitauit, & eum in campo laborantem inuenit.

DECIMVM TERTIVM.

A dolore oculorũ liberatur

IN Ciuitate Casimiriensi, quædam fœmina nomine Catherina, vxor Ioannis Krawa lanionis, ita magnum in oculis defectum patrebatur, vt longo tempore, parum aut ferme nihil viderit. Voto facto ad sepulchrum beati Patris Stanislai cum Missa & crinali & oculis cereis, statim illuminata est in oculis.

DECIMVM QVARTVM.

A graui

IN eadem Ciuitate, Ciuis quidam, nomine Stanislaus, cognomento Cameniz textor, habuit puerum valde infirmum, qui

qui præ debilitate, veluti mortuus iacebat. Sed cùm eum pater suus deuouisset ad sepulchrum beati Patris Stanislai, cum Missa & candela, ille puer statim conualuit. *infirmitate sanatur.*

DECIMVM QVINTVM.

IN Ciuitate eadem, quædam mulier, nomine Barbara, coniunx Georgii Lanificis, cùm magnum oculorum dolorem pateretur, ita vt præ acerbissimo dolore, nihil penitus agere potuerit. Illa sedens solitariè, recoluit meritum beati Patris Stanislai, & quomodo per ipsius intercessionem, multi hominum infirmi, à variis languoribus curantur. Votum & ipsa fecit, ad eius sepulchrum cum crinali & oculis cereis, dolor ille statim cessauit, & post modum optime vidit. *A dolore oculorũ sanatur.*

DECIMVM SEXTVM.

EAdem fœmina habuit puerum valde infirmum, qui nec mori nec conualescere potuit, tedio affecta, mortem puero, imprecabatur. Tandem ipsum, ad tumbam beati Stanislai cũ Missa & lumine vouit, & statim perfecta sanitate releuatus est. *A graui infirmitate sanatur.*

DECIMVM SEPTIMVM.

NIcolaus cognomento Lysy de Casimiria, cùm in Iudicio Terrestri aliqui domini, causam procuranti durè locuti fuissent, minasq; aliaq; id genus, minitando: quorum verbis perterritus factus est veluti amens. Votum fecit ad B. Stanislaum, illos omnes aduersarios vicit, causam quoq; ad felicem finem perduxit. *A periculo liberatur.*

DECIMVM OCTAVVM.

IAcobus Lanio de Casimiria, coniunx Heduigis Schonmatz, graui infirmitate laborans, mortem imminere sibi cernens, Sacramentis Eucharistiæ & Vnctionis perceptis, iam agonizans ad sepulchrum pii Patris Stanislai, per vxorem cum Missa & lumine *Ab infirmitate sanatur.*

lumine deuotus, qui statim vires recuperare cępit.

DECIMVM NONVM.

Etiam ab infirmitate curatur.

HOc idem miraculum factum est in Mikłasz Włosaty Casimiriæ.

VIGESIMVM.

A dolore oculorũ sanatur.

MArgaretha relicta, Ioannis Frelich lanionis de Casimiria, longo dolore oculorum vexata, lumen amisit. Quæ votum vouit ad tumbam beati Stanislai cum crinali & oculis cereis, ac 50. Pater noster, statim soluto voto, sensit leuamen, & in breui perfecte vidit.

VIGESIMVM I.

Partum feliciter peperit.

CAtherina vxor Petri Bargielt sartoris de Casimiria, partu periclitans, cùm parere non posset, ad auxilium pii Patris Stanislai cum Missa confugit & statim sine dificultate peperit.

VIGESIMVM II.

Ab infirmitate sanatur.

CAtherina Rakowa de Cracouia, in die Pentecostes, in magnam incidit infirmitatem, in qua quinq; septimanis iacuit, medicis interim ipsam procurantibus, qui inualescente ægritudine, de salute eius desperabant. Hanc filius suus Magister Artium ad Sepulchrum beati Stanislai cum Missa & cereo vouit, & pristinæ sanitati restituta est.

VIGESIMVM III.

A pustulis curatur.

DOmina Catherina de Biezanow, pustulas in manibus habens nihil in manum recipere valens, ita vt ab aliis mulieribus cibaretur: votum faciens, cum Missa & lumine, curata est.

VIGESIMVM IIII.

Etiam à pustulis curatur.

HOc idem factum est cuidam ancillæ de Cracouia.

VIGESIMVM V.

MIchael quidam ſocius Scholæ Corporis Chriſti in Caſimiria, magnis febribus laborans, voto facto, ſanatus eſt. *A febribus ſanatur.*

VIGESIMVM VI.

SOphia relicta Mathiæ Polgaſz piſtoris, & Conſulis de Caſimiria dolorem vehementem in crure habuit, deuouit ſe ad tũbam beati Stanislai, cum tribus accenſis candelis, orando tria Pater noſter, & totidem Aue Maria, audiendo Miſſam ad finem, quæ à caſu ibidem legeretur, poſt benedictionem ſacerdotis, ſanam ſe inuenit. *A dolore cruris ſanatur.*

VIGESIMVM VII.

DOrothea coniunx Laurentii Muratoris de Caſimiria, cùm valde infirmaretur, votum faciens cum Miſſa & cereo, ſanata eſt. *Ab infirmitate ſanatur.*

VIGESIMVM VIII.

HOc idem factum eſt, Dorotheæ Begnie de Caſimiria. *Etiam ab infirmitate curatur.*

VIGESIMVM IX.

IOannes Nykiel Lanio de Caſimiria, cuius puer tantæ ægritudine laborabat, vt nullum membrorum mouere poſſet, quem cùm promiſiſſent ad tumbam beati Stanislai, cum Miſſa & cereo, cæpit habere melius, & ad integram ſanitatem venit. *Ab infirmitate ſanatur.*

TRIGESIMVM.

STanislaus Kanſzych Conſul de Caſimiria, ſæpius coram hominibus dicebat, quòd non crederet aliquem infirmum, meritis beati Stanislai poſſe curari, niſi idem ipſe in ſe experiretur. Hunc Deus puniuit ſubitò, tantam ſquinantiam habuit, vt nedum cibum aliquem, ſed nedum ſaliuam glutire potuit. Cognoſcens igitur eſſe vltionem Diuinam, ob irrogatam iniuriam beato Stanislao, quem contra ore ſuo blaſphemauit, venit *Detractor punitur.*

nit humiliter ad ſepulchrum ipſius, cum cereo & Miſſa, veniam poſtulans pro exceſſu, & in momento ſanatus eſt. Qui prius Blaſphemus fui, & perſequutor ac contumelioſus, ſed miſericordiam Dei conſecutus ſum quia ignorans feci, in incredibilitate mea.

1. Tim. 1.

TRIGESIMVM I.

Ab infirmitate ſanatur.

CAtherina de Cracouia, filia Margarethæ Fęlicis de Caſimiria, filiam ſuam valde infirmam deuouit ad ſepulchrum beati Stanislai, cum ſigno cereo & Miſſa, quæ ab illa ægritudine liberata eſt.

TRIGESIMVM II.

A dolore oculorũ ſanatur.

CAtherina de Clepardia relicta Auguſtini lanificis de Caſimiria, cùm atrociſsime oculos doluiſſet, votum fecit ad ſepulchrum beati Stanislai cum crinali, & oculis cereis. Et quia pauper erat, votum implere non potuit, & in acri dolore perſeuerant, apparuit ſibi B. Stanislaus, habens in manu crinale cum oculis cereis, & dans ei, dixit: Audiui votum tuum & intellexi affectum, quia cùm pauper ſis non potes ſoluere. Accipe igitur hoc crinale, & pone ſupra ſepulchrum meum, & manifeſta hoc ſignum, vt inde Deus glorificetur, tu verò cùm ad ſepulchrum meum veneris, integrè ſanaberis.

TRIGESIMVM III.

Ab inflãmatione ſanatur.

IAcobus ſeruitor Eccleſiæ S. Leonardi, extra muros Caſimirienſes cùm à planta pedis, vſq; ad verticem capitis inflatus, vt planè creperet, videns ſe eſſe in mortis periculo, inductus per Præpoſitum eiuſdem Eccleſiæ, votũ fecit cum inſigni cereo, humanam habente effigiem ad tumbam beati Stanislai cum Miſſa & candela, ſtatim inflatura cœpit recedere, & ſoluto voto, ſanatus eſt.

TRIGESIMVM IIII.

VDalricus mercator de Cracouia cùm grauiter infirmaretur, ab vxore sua deuotus erat ad tumbam beati Stanislai cum Missa & signo cereo, statim cępit melius habere, & votum reddens, sanatus est. *Ab infirmitate curatur.*

TRIGESIMVM V.

STanislaus Schordiel Ciuis de Casimiria, habuit quendam magnum dolorem in brachio; ita vt manum prè dolore leuare non posset, quem dolorem sustinuit ad sex septimanas, nullum videns leuamen, votum fecit ad tumbam beati Patris Stanislai, cum Missa & manu cerea, votum soluens, sanatus est. *A dolore brachy sanatur.*

TRIGESIMVM VI.

AGnes vxor Bialhor lanionis de Casimiria, cùm præ magna tristicia & fletu vnus oculus pellicula obduceretur, vt nihil eo videret, ad auxilium pij Patris beati Stanislai confugit, cum li crinali & oculo cereo, statim illa pellicula defluere cepit, & nihil tandem nocuit. *A dolore vnius oculi curatur.*

TRIGESIMVM VII.

EAdem Agnes cùm maximas punctiones, in toto corpore haberet, vt nec iacendo, nec stando, nec sedendo, nec ambulando quietare posset; vouit imaginem cercam, cum Missa ad tumbam beati Stanislai & in instanti omnis dolor recessit. *A punctione corporis liberatur.*

TRIGESIMVM VIII.

CAtherina vxor Nicolai K.sochleba ciuis de Casimiria cùm maximum dolorem cordis, & totius corporis passa fuit, votum vouit ad sepulchrum beati Patris Stanislai, cum corde cereo, statim dolor cessauit. Quæ voto impleto, beneficium sanationis non manifestans, statim eodem dolore correpta est, & intelligens ob ingratitudinem & taciturnitatem illius miraculi *A dolore cordis sanatur.*

Deus

Deus ſibi iratum, mox votum repetiuit cum lumine & Miſſa ac beneficii tanti proteſtatione rurſus, ſanata eſt.

TRIGESIMVM IX.

Vacca reuixit. DOrothea vxor Mathiæ Hortulani ante Caſimiriam habens vnam vaccam, quæ per tres dies ad interitum infirmabatur, nec vllum capiebat pabulum, pauper illa mulier contriſtata ad tumbam pii Patris Stanislai, cum lumine Miſſa & ſigno cereo ſe contulit, & ſtatim vacca cum ingenti mugitu ſurrexit, quam mulier putans ſitire, arrepto vrceo, ad fontem properrauit, & feſtinando falangam trahendo, fregit & vrceum concuſſit, quæ anxia de vacca, ne ſiti moreretur, ad auxilium pii Patris confugit, & ſtatim falanga, pariter cum vrceo redintegrata ſunt, & allata aqua, vacca refecta, ſanata eſt. Inquit Chriſtus: O mulier magna eſt fides tua, fiat tibi ſicut vis, & ſanata eſt ex illa hora. *Mat. 15. Luc. 8.*

QVADRAGESIMVM.

A dolore pectoris liberatur RAphael Sniigmator Conſul Caſimirienſis, cùm magnum dolorem cordis & pectoris haberet, cum lumine & corde cereo, & Miſſa ad auxilium Pii Patris cofugit, & ſanatus eſt.

QVADRAGESIMVM I.

Ab inflãmatione curatur. MArgareta vidua de Regali ponte, habens puerum 4. Annorum inflatum & morti propinquum, cum Miſſa & lumine illum ad ſepulchrum Pii Patris Stanislai vouit, voto expleto, mox puer ille, totaliter conualuit.

QVADRAGESIMVM II.

A dolore dentium ſanatur. QVædam vidua de Cracouia, nimio dolore dentium vexata, beneficia Pii Patris Stanislai in memoriam reducens, ſe ipſam cum Miſſa, lumine & cerea mandibula, ad tumbam ipſius deuouens, placidam aſſecuta eſt ſanitatem.

Quadrage-

QVADRAGESIMVM III.

CAtherina vidua de Cracouia, dolore dentium grauiter per triduum vexata, per votum ad sepulchrum ipsius, mox liberata est. *A dolore dentium liberatur*

QVADRAGESIMVM IIII.

IAcobus Obaio de Pychouice, præ dolore oculorum, ad longum tempus cœcus extitit: qui cum cereo crinali & oculis cereis, ac Missa ad sepulchrum beati Stanislai se deuouit, mox sanatus est. *A dolore oculorũ liberatur*

QVADRAGESIMVM V.

MArgaretha virgo, filia Gawron de Cracouia, magno oculorum dolore obcæcabatur, quæ cum candela, cereo crinali, & oculis cereis ac Missa ad tumbam beati Stanislai se contulit, & statim dolor oculorum cessauit: sed quia dona Dei quæ in Sanctis suis laudari vult, tacuit, brachium dextrum vehementer dolor occupauit, cognouitq; per ingratam taciturnitatem se correptam ad eundem Beatum Stanislaum confugit, & petiit beneficium præstitum sermone patefieri, statim omnis languor euanuit. *A dolore oculorũ sanatur.*

QVADRAGESIMVM VI.

MArgareta mater Stanislai Fard, Fratris domus nostrę, sæpius dolore pedum vexabatur, quæ à prædicto filio suo præmonita, vt se cum Missa & signo cereo beati Patri Stanislao committeret: quò facto ab hinc à predicto dolore fuit liberata. *A dolore pedum curatur.*

QVADRAGESIMVM VII.

ALbertus Lutifigulus de Casimiria febre acuta vexatus, per votum ad sepulchrum Pii Patris Stanislai, liberatus est. *A febri sanatur.*

QVADRAGESIMVM VIII.

MArgareta Troperen de Cracouia, habens puerum valde

infirmum, votum faciens cum Missa candela, & signo cerco ad Sepulchrum beati Stanislai, puer postquam rediit, plenè sanus repertus est.

Ab infirmitate sanatur.

QVADRAGESIMVM IX.

DOminus Iacobus Prior, cùm adhuc esset Procurator Monasterii nostri, in pectore habens grauem dolorem, vouit se Missam ante sepulchrum eius celebraturum, qua finita, sanus effectus est.

A dolore pectoris liberatur.

QVINQVAGESIMVM.

EOdem tempore, Mathias Cocus, Monasterii nostri, squinantiam habens, nihil deglutire potuit: qui se, cum Missa & lumine ad sepulchrum ipsius promisit; mox squinantia recessit.

A squinatione liberatur.

QVINQVAGESIMVM I.

DOrothea relicta Mathiæ Paczoska sutoris de Casimiria, cùm magnum dolorem pectoris capitisq; & oculorum caliginem passa fuit, votum vouit ad sepulchrum pii Stanislai cum Missa & candela, & sana fuit.

A dolore pectoris sanatur.

QVINQVAGESIMVM II.

ANNO Christi 1 5 3 3. Sacerdos quidam Canonicus Regularis Ordinis D. Augustini eiusdem Monasterii Ecclesię Sacratissimi Corporis Christi, magna & longa infirmitate grauatus, voto facto ad beati Stanislai in Ecclesia Corporis Christi tumbam ad eius preces, pristinæ sanitati restitutus est.

Ab infirmitate sanatur.

QVINQVAGESIMVM III.

ANNO Domini 1 5 3 4. Presbyter nomine Ioannes Liwocha eiusdem Conuentus Corporis Christi professus, & plusquam triginta annis in eadem Ecclesia verbi diuini prędicator existens intollerabili dentium morbo, longo tempore laborans

A dolore dentium sanatur.

rans: nullumq; interim doloris leuamen sentiens, contulit se sub voto, ad tabernaculum Corporis Christi, sub patrocinio beati Patris Stanislai Missam faciendi. Noctu interim in somnis, visus est sibi idem beatus faciem illam dolorosam, manu præhensa veluti linire, qui experrefactus somno, omni prorsus dolore, sese liberus comperit.

QVINQVAGESIMVM IIII.

ANNO Domini 1 5 3 5. Quædam matrona, incidit in morbum à Deo grauem vt ad crastinum sese superuicturam minimè speraret. Verum oblata ab aliis ad beati Patris Stanislai sepulchrum, illicò ex illa vi morbi consurrexit, & tabellam quæ ibidem ad eiusdem beati tumbam adhuc extat appendi curauit, in laudem & honorem Dei Præpotentis. *A graui morbo sanatur.*

QVINQVAGESIMVM. V.

ANNO Domini 1 6 0 3. Iunii 14. Thomas infantulus vnius anni, filius Stanislai Klosz Ciuis Casimiriensis, & matre Anna Zaborska de magna Opatow, Czestochouiam ad Diuam Mariã à parentibus curru vectus, nimioq; solis calore conflagratus, graui infirmitate oppressus est; ita vt per quinq; hebdomadas, absq; vllo cibo, saltim paucissimo ceruisię potu contentus fuit: sed cùm votum ad tumbam huius pii Patris beati Stanislai Casimiritani per parentes factum esset, pristinas vires resumpsit. *A periculo mortis sanatur.*

QVINQVAGESIMVM VI.

ITem, ego Martinus Baronius Iaroslauiensis Clericus Diocæsis Præmisliensis, coram Deo & Sanctis eius attestor. Quòd cùm Anno Domini 1 6 0 6. Iunii die 8. in itinere ex Sendomiria Cracouiam pergens, grauissima febri & capitis dolore, tum & lateris dextri acuti punctura ex nimio solis æstu correptus eram, ita vt iter cæptum perficere, nequaquam poteram voto ad beatum *A variis infirmitatibus sanatur.*

beatum Stanislaum Casimiritanum facto visitandi sepulchrum ipsius, illico sanus factus sum, votumq; adhibitis indignis orationibus meis compleui.

QVINQVAGESIMVM VII.

A dolore capitis liberatur

HOnesta Anna vxor Famati Iozephi Szperka Lanionis Ciuis Casimiriensis, dolorem capitis & pectoris acerbissimum passa, ex voto cum vna Missa visitandi sepulchrum beati Patris Stanislai, repente sanatur, Anno Domini 1607. die 16. Mensis Iulii.

QVINQVAGESIMVM VIII.

POst decessum de hac luce beati Stanislai Casimiritani, multæ matronę steriles meritis ipsius prolem à Deo impetrarunt ac aliæ grauidæ puerperę difficili partu anxiæ, & nimio dolore aflictæ peneq; morituræ, inuocato nomine Diuino & beatissimæ Mariæ Virginis, intercessione eiusdem beati Patris Stanislai diuersis locis & temporibus, felicem partum ediderunt, Laudantes Deum in Sanctis eius.

RATIO.

MVlta alia Miracula quæ Deus operatus est, per merita beati Stanislai Casimiritani omitto, ne grauaretur Lector, in his enim omnibus sit Deus omnipotens in æternum laudabilis & gloriosus, qui in beato Stanislao Confessore suo est mirabilis. Psalmo 67.

De

DE BEATO STANISLAO CASIMIRIENSI

Antiphona.

AVe lux vitę Monasticæ,
Dei Confessor mirificæ,
Beate pater Stanislae,
Stella refulgens Casimiriæ,
Gloria tu Polonorum,
Tu decus Canonicorum:
Quos Regula Sancta fouet,
Atq; summo Deo vouet.
Cuius diuus Augustinus
Post Deum, author est primus;
Vir omni lingua laudande,
Toto orbe prædicande.
Qui das lapsis releuamen,
Qui das infirmis iuuamen,
Tu pro nobis intercede,
Vt cælesti nos mercede
Dittet Deus cum beatis,
Regno suæ faustitatis. Amen.

℣. Ora pro nobis Beate pater Stanislae,
℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

ORATIO.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Beatum Stanislaum Confessorem tuum, innumeris virtutum miraculis, in terra decorasti, tribue quæsumus vt eius meritis ac precibus, infernalis terrenæq; flammæ incendio, contagione pestis, ac noxia inundatione aquarum, te miserante liberemur. Per Dominum nostrum &c. Amen.

DEus qui Sacrum Ordinem Canonicorum Regularium Sancti Augustini, Vrbemque Cracouiensem beati Stanislai Casimiritani Confessoris tui, meritis gloriosis illustrare voluisti interris: Concede propitius, vt pro nobis apud tuam clementiam, nunc & in hora mortis nostræ, ipse intercedat in Cælis. Quem Dominus noster Iesus Christus Filius tuus, cum Beatissima Virgine Maria Matræ sua, & Sancto Stanislao pontifice & Martyre suo, in hora mortis eius dignatus est, cum gaudio visitare in terris. Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus Sancti Deus, &c. Amen.

ORATIO DE BEATO STANISLAO KOSTKA SOCIETATIS IESV.

Tren: 3. ℣. Bonum est viro cùm portauerit
℟. Iugum Domini ab adolescentia sua.

OREMVS.

DEVS qui Beatum Stanislaum Kostkam, ex número Societatis Iesu Christi iuuenile flore nitentem in Sanctorum Confessorum tuorum consortium sublimasti. Præsta quæsumus, vt quem tibi in terris facis populo tuo esse deuotum, eius meritis apud te in cælis animabus nostris, sentiamus auxilium perpetuum, Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Sanctorum & Beatorum virorum Stanislai nomine vocatorum, Polonorum, Martyrum & Confessorum breuis nota & Cathalogus, Anno mortis, Mense, die, & loco, in quibus sacra ipsorum corpora sunt condita notato, ab Anno Christi. 1 0 7 8.

STANTES erant pedes nostri: in atriis tuis Ierusalem, illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, ad confitendum nomini Domini. Psal: 1 2 1.

PRIMVS.

SANCTVS STANISLAVS Episcopus Cracouiensis & Martyr, in Ordine sedis Episcopalis Nonus, Decemseptem mortuorum resuscitator, à Rege Bolessao Audace (dum ad altare diuina perageret) interfectus & in plurimas partes concissus, quæ postea suis locis dispositę miraculosę coaluerunt. Sub Innocentio Quarto Pontifice Maximo in numerum Sanctorum relatus, Cracouiæ quiescit Anno Domini 1 0 7 8. Maij die 8. eius festum toto orbe terrarum Clemens Papa VIII. Duplici festo celebrari mandauit, Anno 1 5 9 6.

SECVNDVS.

BEATVS STANISLAVS Posnaniensis Ordinis Carmelitarum, verbi Dei concionator feruentissimus, in Prussia pro Fide Christi ab Idolatris gladiis est confossus, Bydgostię in Cuiauia apud Fratres sui ordinis est sepultus, Anno Domini 1420. Iunii Die 2.

TERTIVS.

BEATVS STANISLAVS Cracouiensis, Ordinis Conuentualium Sancti Francisci, Sacræ Thæologiæ Doctor, qui vna cum beato Gastoldo Episcopo Vilnense, & triginta sex fratribus sui ordinis, à Tartaris pro fide Christi occisus est. Vilnę in Litwania apud Fratres Conuentuales est conditus. Anno Domini 1341. Maii die 24.

QVARTVS.

BEATVS STANISLAVS de Brzescię Litwaniæ, Subdiaconus Ordinis Sancti Francisci Conuentualium, pro fide Christi cum triginta sex fratribus sui Ordinis interfectus est. Vilnæq; in Litvvania apud S. Franciscum tumulatus, Anno Domini, 1341. Maii die 24.

QVINTVS.

BEATVS STANISLAVS de Hurma, Ordinis Sancti Francisci de Obseruantia, Confessarius hominum & Confessor Christi, vir pius & deuotissimus, Vilnę in Litvvania apud Bernardinos sepultus, Anno Domini 1423. Septembris Die 10.

SEXTVS.

BEATVS STANISLAVS de Iaroslavv, Sacrę Theologię Doctor, Ordinis Prędicatorum, à Tartaris pro Christi nomine vnà cum Beato Sadoch Priore, & aliis quadraginta octo

fratribus

Fratribus ordinis eiusdem, vitam profudit Sendomiriæ, extra muros ad Sanctum Iacobum, apud Fratres sui Ordinis est conditus, Anno Domini, 1282. Februarii die 2.

SEPTIMVS.

BEATVS STANISLAVS de Korzyb Ordinis Sancti Francisci de Obseruantia, Artium & Philosophiæ Magister, vir patientissimus & profundę humilitatis: Cracouiæ in Stradom ad Sanctum Bernardinum sepultus, Anno Domini 1475. Aprilis die 16.

OCTAVVS.

BEATVS STANISLAVS de Horzis, Ordinis Sancti Francisci de obseruantia, vir in diuinis scripturis absolutissimus, medicus animarum excellens in audiendis confessionibus quantumuis abiectorum & morbidorum hominum indefessus, scripsit super quatuor libros sententiarum, Cracouiæ ad Sanctum Bernardinum quiescit, Anno Domini 1480. Iunii 5.

NONVS.

BEATVS STANISLAVS Casimiritanus, Ordinis Canonicorum Regularium Lateranensium Sancti Augustini, vir vitæ sanctæ, & inculpatę, plurimis miraculis, in depellendis morbis variis hominum clarus, Casimiriæ ad Cracouiam in Ecclesia sacratissimi Corporis Christi apud Fratres sui ordinis sepultus, Anno Domini 1489. Iunii die 7.

DECIMVS.

BEATVS STANISLAVS de Stapis, Sancti Francisci de obseruantia, vir magnæ contemplationis, & regularis perfectionis, simul prędicatoris ac Confessarii munus obiens, spiritu prophetico plenus, quęndam Pseudoprophetam nomine Petrum in monte Slupensi latitantem patefecit, Bidgostię

ſtiæ in Pruſsia humatus ad Sanctum Bernardinum, Anno Domini, 1506. Iulii 17.

VNDECIMVS.

BEATVS STANISLAVS Kokoſzka, ex Ordine Prędicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter, vir deuotiſsimus, plurimis miraculis clarus. Quoties enim ante imaginem Crucifixi, in ambitu Conuentus vt ipſi mos erat, orationes fundebat, toties à terra eleuari altitudine quatuor cubitorum, & dulcia colloquia (lumine plurimo circumfuſus) cum Domini noſtri imagine conferre viſus fuit, Cracouię ante altare Crucifixi ſui oratorii ſepultus eſt, Anno Domini 1532. Februarii 13.

DVODECIMVS.

BEATVS STANISLAVS KOSTKA POLONVS Societatis Ieſu. Natus Anno Domini, 1550. in auitis bonis Familiæ ſuę, Roſtkow dictis, in terra Plocenſi: Parentibus Ioanne Koſtka in Roſtkow Caſtellano Zakrocimenſi, & Margarita Kriska de Drobnin: quem mater in vtero geſtans, nomen I E.S.V Saluatoris noſtri, colore purpureo in pectore (omen nimirum naſciturę prolis Chriſti obſequio mancipandę) diuinitus expreſſum habuit; quod ipſamet Sacerdoti pio, Confeſſario ſuo, rei nouitate attonita enarrauit. Hic à tenera ætate literis dans operam, ſilentio, ſolitudini, ieiuniis, voluntariis verberibus, diuorum, (& in primis Beatiſsimę Dei Matris, & Sanctę Barbarę Virginis Martyris) cultui, Sacramentorum vſui frequenti, precibus diu noctuq; ad Deum fundendis, cæteriſq; ſolidę pietatis operibus, mirum in modum deditus fuit. Viennæ in Auſtria in domo Hęretici Senatoris, æger decumbens, cum Sanctiſsimam Euchariſtiam, quam accipiendi maximo deſiderio tenebatur, ritu Catholico habere non potuiſſet, eum ex Angelorum manibus D. Barbara ſua Patrona aſsiſtente, accipere meruit. Dęmonis in ſpecie canis nigri, ter ſe inuadentis, ſigno Crucis expreſſo, magnani-

magnanimus victor extitit. A Deipara Virgine sibi apparente, puerumq; IESVM in eius lectulo collocante, à graui & periculosa infirmitate sanatus: eiusdem Deiparæ monitu, Societati IESV, Romæ (quò se domesticorum id impedire conantium manus non sine miraculo effugiens, Vienna clàm egressus, tanto illo itinere pedibus confecto contulerat) die SS. Apostolorum Simonis & Iudæ nomen dedit. In qua ad tantam Sanctitatis perfectionem, breui tempore peruenerat, vt Diuini amoris æstu languentis, magnus inflammatę cælitus mentis ardor, in corpus redundans, linteis frigida perfusis, & pectori eius admotis, ab aliis temperari debuerit. Profundè humilis, exactè obediens, perfectè suiipsius victor, sibi mortuus soli Deo viuens. & Angelicam magis quàm humanam in hoc exilio vitam agens, verę Sanctitatis fama illustris. Anno Domini 1568. Ætatis suæ 18. Die 14. Augusti. nocte ante Festum Assumptionis Deiparæ Virginis, obdormiuit in Domino: morte sua ante prædicta; cuius æterna fælicitas pluribus reuelata fuit. Hunc multis miraculis, in variis mundi partibus clarum, Clemens VIII. Pontifex Maximus, titulo Beati, diemq; eius anniuersarium, Sacris Indulgentiis exornauit. Paulus V. fęliciter Papa modernus, nouis honoribus auxit. Corpus eius Romę in Monte Quirinali, ad S. Andreæ (quod olim multò post mortem tempore, incorruptum inuentum fuerat, & multis iterum elapsis annis, suauissimum aliquoties, è loco suo odorem diffuderat) magno cum honore sepultum, à Romana vrbe, & Christiano orbe piè colitur. Ossium reliquię, variis in Collegiis Societatis IESV, in hoc Polonię Regno, multisq; aliis, debita cum veneratione asseruantur: anniuersaria deniq; fęlicis eiusdem ex hac vita transitus memoria, in Aphrica ipsa, & orbe nouo, à piis fidelibus ritu solemni celebratur.

De quo sic Illustris Christophero Chodkiewic.

Relliquias Kostkæ tenet orbis: Sydera mentem,
Terra tegit corpus, si tamen ylla tegit.
Quid mirum? Sedes si tot tenet ille, recondi
Vno non poterat, gloria tanta, loco.

DECIMVS TERTIVS.

BEATVS STANISLAVS HOSIVS POLONVS, Sanctę Romanę Ecclesię Presbyter Cardinalis, Episcopus Varmiensis, Vir eximię Sanctitatis, ad Sacrosanctam Tridentinam Synodum à Papa Pio IV. de latere Legatus, eruditionis & eloquentię gloria celeberrimus, hęreticorum malleus (quos acerrimè suis scriptis oppugnauerat, multosq; ab erroribus reuocauerat) à doctis viris appellatus grauissimis legationibus pro pace Ecclesię Dei, felicissimè perfunctus non solùm de Polonię Regno; sed & de toto Christiano orbe, optimè meritus pietatis, humilitatis, charitatis, castitatis, beneficentię, omniumq; virtutum laudibus, & exemplis ad imitandum abundans obiit. Anno Domini 1579. ætatis suę 76. die 5. Augusti. S. Marię ad niues sacro, in cuius Ecclesia trans Tiberim Romę sepultus quiescit.

Eius Doctrina Libro 1. Confessionum.

Hæc scripsi vobis de his, qui sequuntur vos: Catholicus non est, qui à Romana Ecclesia in fide Doctrina discordat.

DECIMVS QVARTVS.

BEATVS STANISLAVS Ordinis Sancti Francisci Conuentualium, Theologus & concionator feruentissimus, vir eximię sanctitatis, qui vnà cum Sexaginta Deo dicatis Virginibus, & Duodecem fratribus sui ordinis, à Tartaris Poloniam vastantibus pro fide Christi Martyrii coronam adeptus est, in Zauichost Ecclesia Sancti Damiani sepultus. Anno Domini, 1282. Die 5. Februarii.

DECIMVS QVINTVS.

BEATVS STANISLAVS Polonus Cartuſianus, Confeſſor Chriſti dilectus, vir magnę abſtinentię, humilitatis & diuinarum contemplationum celebris. Virgini Marię deuotiſsimus, à teneris annis ad mortem vſq; ſuam in caſtitate viuens, operum bonorum plenus, felix in domino moritur, in Pruſsia in Conuentu Paradiſienſi prope Dantiſcum honorifice eſt conditus. Anno Domini 1512. Octobris die 8. vita ipſius cum egregiis factis in Cathalogo fratrum defunctorum in eodem Monaſterio manuſcripta continentur.

DECIMVS SEXTVS.

BEATVS STANISLAVS de Oporow, Ordinis S Pauli Primi Heremitæ, in Academia Cracouienſi Artium Magiſter, & Philoſophię Doctor, in Monaſterio Sanctę Marię Clari montis. Ordinem eundem Sancti Pauli ingreſſus, primùm Confeſſarii, tandem Prædicatoris munus obiens, magnum ſpecimen ſanctitatis de ſe protulit, cuius corpus intactum nulla putredine infectum, hucuſq; illęſum permanet. Oporouię ſepultus apud Fratres ſui Ordinis. Anno Domini 1524. Aprilis die 22.

DECIMVS SEPTIMVS.

BEATVS STANISLAVS Præmiſlienſis Ordinis Sancti Franciſci Conuentualium Guardianus Leopolienſis, cum aliis fratribus Ordinis ſui Martyr, à Tartaris loca illa tunc temporis vaſtantibus, ſimul cum populo Sacramentum Euchariſtię ſuſcipiente trucidatus, & ibidem Leopoli ſepultus eſt, Anno Domini 1241.

DECIMVS OCTAVVS.

BEATVS STANISLAVS Lithuanus, Ordinis Sancti

Basilii, cum aliis fratribus eiusdem ordinis, pro fide Christi à Tartaris interfectus est. Vilnę in Lithuania in Ecclesia Sanctissimę Trinitatis non sine miraculis quiescit, Anno Domini 1342. Septembris Die 7.

DECIMVS NONVS.

VENERABILIS STANISLAVS VARSZEVICKI, Societatis Iesu, Polonus, rerum caducarum nostra ætate contemptor insignis, ex antiqua & illustri Familia in Masouia, Patre Ioanne Varszeuicki, Castellano Varszauiense natus, ingenio, doctrina, auctoritate, in aula regia florens. Prælatura Scholastię Gnęsnensis illustris: cùm ad maiores honores vocaretur, oblatum à Sigismundo Rege Episcopatum repudiauit, & omnibus mundi illecebris, vanitatibusque reiectis, ferè iam quadragenarius, splendori generis, & dignitatum, humilitatem status religiosi præferens, se in ordinem Societatis Iesu recepit, Anno Domini 1567. Huic Romæ in domo Societatis Iesu, quam professorum vocant, existenti, fœlix ad cœlum transitus Beati Stanislai Kostka Poloni, qui eius in Tyrocinio eiusdem religionis socius fuerat, ad Sancti Andreę in monte Quirinali mortui, eadem nocte, qua obiit, reuelatus fuit, cuius postea vitam scripsit. Vir fuit verè religiosus, ac maximè pius, orationis apprimè studiosus, in qua sic erat defixus, vt cùm oraret extra se positus videretur, magno enim interea cœlesti lumine, mens eius perfundebatur, ignèque Spiritus sancti voluntas exardescebat, quod liber contemplationum, manu ipsius scriptus, post mortem eius repertus apertè declarat. Erga Christi Domini nostri cruciatus, sanctissimumque altaris Sacramentum, miro ferebatur affectu. Dei parentem Beatissimam, & S. Catherinam Senensem, speciali cultu venerabatur. Honoris diuini, salutisque proximorum zelo admirabili feruens, Hęreticos ab erroribus, peccatores à viciis, non

solùm

ſolùm incenſis concionibus; ſed etiam variis ſcriptis, & libris editis reuocare diligentiſsimè ſtuduit. Religioſæ humilitatis ſuique abnegationis amantiſsimus. Morti proximus, vnius diei, noctiſq; totius decurſu, continua luƈta à humanis generis hoſte (quod & S. Catharinę Senenſi patronę ſuę, multisque aliis Sanƈtis accidiſſe legimus) fatigatus, glorioſè viƈtor, Anno Domini 1591. ætatis ſuę 64. variis laboribus, & muneribus pro Chriſto perfunƈtus, multaque canicie, & virtute venerandus 24. annis in religione ſanƈtè tranſaƈtis, fæliciter migrauit ad Dominum. Cracouię peſte extinƈtus, magnis enim precibus à ſuperioribus obtinuerat, vt in Ciuitate hac contagione infeƈta, ſibi manere liceret, in templo Sanƈti Mathiæ, Domus Probationis Societatis Ieſu ſepultus.

VIGESIMVS.

NObilis Staniſlaus Pomaski Polonus, Subcamerarius Sereniſsimæ Marinæ Mniſzkowna, magnę Duciſſę Moskouiæ, ſacrificanti fratri ſuo Germano, Reuerendo Franciſco Pomaski, Prępoſito Samborienſi, inſeruiens ſub idem tempus, in eodem loco, vnà cum eodem Franciſco fratre, à Moſcis ſchiſmaticis inimicis religionis Catholicæ, impie & crudeliter interemptus in ipſa Ciuitate Moskwa, metropoli totius magni Ducatus Moskouię, Anno Domini, 1606. Maii 27. ibidemq; ſepultus.

VIGESIMVS PRIMVS.

BEATVS SVENTOSLAVS humilibus parentibus Ciuilis conditionis ex oppido Slawkow, Epiſcopatus Cracouienſis natus, primarum ſaltim literarum noticia contentus, cùm ad altiora non dabatur acceſſus, arti ſutoriæ aliquantulum deditus fuit, verùm ob ſuam ſinceritatē, pietatem, ac deuotionem viſione Sanƈti Staniſlai Epiſcopi Cracouienſis illuſtratus & admonitus,

arte & seculo relictis, circa Ecclesiam Beatę Marię virginis circuli Cracouiensis, primùm Clericus tandem & Mansionarius eiusdem Ecclesię factus, eo fidelitatis munere insignitur, vt Exequutor testamentorum crearetur, vir pius, mitis, patiens, deuotissimusq; in sermone parcissimus, ita vt perpetuum silentium obseruasse videretur: plurimis operibus bonis & virtutibus clarus migrauit ad Dominum, & in eadem Ecclesia Sanctissimę Virginis Marię in medio chori sepultus est Anno Domini, Millesimo Quadringentesimo Octuagesimo Nono, Aprilis die 15.

VIGESIMVS SECVNDVS.

BEATVS SVLISLAVS Nobilis Scepanouius de armis Prussorũ, pater S. Stanislai Episcopi Cracouiensis & Martyris, vir deuotissimus, vitæq; inculpatę Eques Polonus. Is cùm nullã prolem ex nobili Beataq; Bogna consorte sua longorum spatio annorum susceperat, in eleemosinis ac bonis operibus, egenis ac pauperibus mira cum promptitudine exhibitus assiduus extiterat, nullis facultatibus quas non postremas habuit in pia opera parcendo, precibusq; suis numen diuinum implorando, vt eundem Maiestas diuina prole (quam obsequio altissimi deuouere vna cum consorte sua animo conceperant) consolari dignaretur. Nec vanæ ipsius orationes Eleemosinę ac pia opera fuerant, in senectute etenim illius, vt alteri Elcanę ex Anna Samuelem Prophetam Dei, sic Sulislao beato, ex beata Bogna, Stanislaum Sanctum Episcopum & Martyrem largitus est. Diebus tandem plurimis, antiqua pietate exactis, flore sanctę iuuentutis Sancti filii sui gaudens, in domino moritur, Scepanouiæ sepultus, Anno Domini 1 0 5 1. Februarii die 7.

1. Reg: 1 Ecclesiastes Cap: 46.

VIGESIMA TERTIA.

BEATA SVENTOSLAVA Ciuis Casimiriensis ad

Craco-

Cracouiam vidua fœmina deuotissima assiduis orationibus (familia proba rem domesticã strenuè prouidente) dedita pauperumq; prouisor munifica, hæc tanti meriti pietate & vitę integritate apud Deum extiterat, vt vno temporum ad Bustum Sancti Stanislai Episcopi ac Martyris (ad quem miro deuotionis & obseruantię tenebatur affectu) oranti, eidem Sanctus Stanislaus Pontificalibus indutus in Rupella Æde Diui Michaelis summo mane dum ipsamet de more Ecclesiam venerat, cum magno cœtu Angelorum & Sanctorum ac sanctarum Dei apparuit, & absoluto Sacrosancto Missę sacrificio his verbis ad eam dixit: Filia mea Suentoslaua oportune venisti, verùm moneo vt eas ad successorem meum Lambertum Episcopum, nomineq; meo eidem referes (cùm ea sit voluntas diuina) vt corpus meum ex hoc loco in Ecclesiam Cathedralem ob maiorem cultum diuinum & feruentiorem deuotionem populi Dei transferat. Quod & fecit. cæterisq; verbis illam sæpe in tribulationis ipsius consolabat. Qua vita functa in eodem loco apud Fratres Eremitas Ordinis Sancti Pauli primi, Eremitę in Skalka, vbi orationes fundere solebat, honorifice sepulta est, Anno Domini 1077. Die 5. Februarii.

VIGESIMA QVARTA.

BEATA BOGNA, mater Sancti Stanislai Episcopi Cracouiensis, matrona deuotissima, quę orationibus, Ieiuniis ac Eleemosinis assiduis, toto tempore vitę suę degens, clara extitit. Quæq; in senectute sua meritis & precibus ad Deum obtinuit filium, eundem Sanctum Stanislaum Episcopum Cracouiensem & Martyrem. Qui ob sua clarissima & admiranda miracula meritaq;, notus est orbi terrarum. In Oppido Sczepanow dicto sepulta, die 13. Mensis Iunii, Anno Domini 1069.

I. Reg: I. Bona arbor bonũ fructum facit. Mat: 3. 7. 12. 1. Tim: 2.

Vita Beati Meinhardi Episcopi Liuoniensi.

BEATVS MEINHARDVS de Zegeberg Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini, vir pietate & sanctimonia vitę insignis, ex Lubeca Ciuitate celeberrima cum mercatoribus conscensa naui in Liuoniam, Anno partę per Christum salutis, 1200. traijcit, & conspiciens in tam insigni & præmatura messe, nullos operarios extare, continuo ibi vnius famuli conuictu contentus ætatem transigere instituit. Cassamq; ibidem ex arbustis propter imbres arcendos constru-xit, paulatim deinde hominum familiaritatem captare & tędio superato habita iam mutui conuictus, & contractæ notitię cum incolis, Regionis opportunitate, religionis & rerum diuinarum eos admonere cæpit, sensimq à vano idolorum cultu, ad Christianę fidei obseruantiam adducere, auspicanteq; Deo & pium viri religiosi conatum fæcundante complures incolarum, in agnitam veritatis doctrinam consenserunt: quorum crescente numero, multorumq; animis vt fit, rei nouitate & inusitate religionis studio flagrantibus, Basilica (in loco quem hodie vocant Kirkolm vbi est arx pręcipua Liuonię ad rippam Diuinę fluminis duobus milliaribus supra Rigam hodie florentem Metropolim Regionis illius) summo studio instauratur, nec multò post Beatus Meinhardus ab Archiepiscopo Bremense in Liuonię Episcopum consecratur. Qui vt Sanctus Adalbertus Pruthenorum, sic & ipse Liuonum Apostolus factus in messe Christi strenui operarii munus adimplens, rem christianam multum ad auxit, & magnam gentis partem ad Christum conuertit. Postea plurimis documentis & statutis sanctis Ecclesiæ à se fundatę relictis, opere bono consummato, fæliciter vitam cum morte commutauit. Ibidemq; in Liuonia non sine multis miraculis Rigę quiescit, Anno Domini, 1205. Die 10. Maii.

Beatus

BEATVS BERTOLDVS Ordinis Cistercienſium Abbas poſt Beatum Meinhardum, ſecundus Epiſcopus Liuoniæ, à Bremenſi Archiepiſcopo conſecratus. Beato Boleſlao Chabrio Regi Poloniæ charus, in multiſq; Reipublicę & fidei Chriſtianę propagandę vtilis extitit. Is contra irrumpentes hoſtes fidei Chriſtianę Catholicę, vna cum peregrinis militibus, qui pietatis ergò ad militiam Chriſto exercendam, ex Germania & Polonia confluxerant, pugnare inſtituit, vbi vero ad pugnam ventum eſt, equo infreni in mediam barbarorum aciem proiectus, ab impiis lanceis confoditur, pro Chriſti nomine coronam Martyrii mercatus eſt. Tandem creſcente multorum pietate Chriſtiana, plurimi ſe ſacrę militię deuouerunt, Ordiniſq; fratrum Cruciferorum Teuthonicorum habitu ſuſcepto, in Pruſsia commorantur, ibidem in Pruſsia Rigæ quieſcit, Die 5. Menſis Iulii, Anno Domini, 1200.

Vita Beatæ Iuttæ, viduæ, Pruthenæ, ex Eccleſia Cathedrali Chelmzenſi, vbi ſacrum eius corpus requieſcit, deſumpta.

Obiit Anno Domini, 1260. Die 5. Maii.

BEATA IVTTA Pruthena, ex antiqua & Illuſtri Familia Sangerhauſen: nata in Pruſsia Anno Domini 1220. Parentibus Adalberto & Hedwigi in paterno Oppido Bug medio miliari à Ciuitate Chelmza. A prima ætate magna futurę ſanctitatis ſigna dedit, obſequio diuino, lectioni ſacrę, & pręcipuè exemplorum piorum, vitiſq; Sanctorum multum dedita fuit, quibus permota magno tenebatur deſiderio ſe Deo, in aliquo religioſo ordine conſecrandi. Sed cùm frater eius Ioannes, quem vnicum habebat, religioni Cruciferorum (quam poſtea ſeptimus Magiſter Generalis electus fœliciter ad-

miniſtrauit, Ordiniſq; Prædicatorum monaſterium, inter cętera præclare à ſe geſta, Torunii fundauit) ſe addixiſſet, à parentibus, inuita licèt, Illuſtri viro Ioanni Konopacki libero Baroni in Bielczany, annum agens 15. in matrimonium data eſt. In quo ſtatu priſtina pietatis exercitia non intermittens, lectioni pię, orationibus operibusq; miſericordiæ vacabat. Filiolam, quam vnicam habuerat, in timore Dei educando, à teneris annis, inedię, orationibus aliiſq; piis exercitiis aſſuefacere ſatagebat, id à Domino vnicè petens, vt in virtutibus homini Chriſtiano propriis proficeret. Tantę miſericordię in egenos exſtitit, vt id totum, quod à parentibus ex auro, argento, gemmis, ſimilibuſq; in ornamenta habuerat, larga manu inter eos diſtribueret, in ſpontanea paupertate, quantum per ſtatum illum licebat matrimonialem, Chriſti amore ſe exercere deſiderans. Cùm autem ob magnam illam in egenos liberalitatem, ipſamet neceſſaria conditioni vitę ſuę, ab aliis per modum Eleemoſynę petere coacta, à notiſsimis ſuis ludibrio deſpectuiq; habita fuiſſet, ei Chriſtus Dominus apparuit, prudentemq; ſeruam, & fidelem diſpenſatricem bonorum ſuorum conſolando, ad eam ait: Omnia mea, tua ſunt, & tua mea. Quibus verbis recreata, operibus pietatis, obſequioq; pauperum magis ſe dedit, corpora leproſorum lauabat, & ægrotis, debilibuſq; inſeruiendo, de rebus neceſſariis, quantum poterat, prouidebat. Eccleſiam Canonicorum Regularium S. Auguſtini, ciuitatis Chełmzenſis, (quę nunc Cathedralis eſt) medio miliari, à bonis mariti ſui diſtantem, non rheda, vel curru vecta, ſed pedibus iter faciens, quotidie pietatis cauſa adibat. Accidit autem ſæpius, vt omiſſo illo longiori itinere conſueto, tam adeundo iam dictam Eccleſiam, qua ab eadem domum redeundo, rectà ſupra ſtagnum interiacens, ſiccis pedibus multis ſpectantibus, tantoq; miraculo attonitis ambularet. Maritum indignè piam hanc

eius

eius consuetudinem, in adeunda Ecclesia ferentem, grauiq; suspicione de religiosis loci illius, & vxore sua, dæmonis instinctu, prauorumq; hominũ suggestione, laborantem, ab errore, magnaque hac tentatione, insigni miraculo liberauit; nam cùm die quadam, tardius ex eadem Ecclesia, domum reuersa fuisset, ab eo, quòd prandium non citò pararetur, verbis, contumeliæ, minarumque plenis, affecta, magna cum humilitate, iniuriam sibi illatam sustinens, tripodem ferreum ignitum, cum piscibus, quos in eundem paulò ante coniecerat, nudis manibus ex igne illęsa recepit, & pisces nondum coctos, marti mensæ apposuit, quibus ille gustatis, cùm optimè coctos & conditos aduertisset, rei nouitate euidentique miraculo attonitus, supplex veniam suspicionis illius falsæ, iniuriæq; verbis illatę, ab vxore postulauit, pęnitentiaque iudicii illius temerarii ductus, administratione rei familiaris Beatę Iuttæ commissa, in pœnam peccati illius, Romam peregrinatus est, vbi sacris locis pie visitatis, diem clausit extremum. Quod cùm illa resciuisset vinculo matrimoniali soluta, liberius pietati vacare, egenisque inseruire cæpit, cui in eodem egenorum infirmorum obsequio, causa Dei, noctu occupatę lumineque lucernarum, & candelarum, similiumque carenti, sol ipse per miraculum, eodem nocturno tempore, lucere visus est, gratum fuisse obsequium eius, creatori suo in pauperibus exhibitum attestans. Ei oranti secundo Christus apparuit, dans ei depromere de latere proprio, magna dona gratię suæ. Nam hac visione diuina consolata, maximis thesauris sapientię, amorisque diuini, se ditatam aduertit, ita vt scripturam sacram, lumine diuino illustrata multò meliùs quàm ante intelligeret, aliterq; & subtiliter etiam de ipso Sanctissimę Trinitatis mysterio dissereret. Ex eo quoq; tempore magis ac magis, se obsequio diuino, mancipare volens modum viuendi fæminarum, sub Regula Cano-

 nicorum

nicorum Regularium S. Augustini, quas oblatas, seu tertii ordinis vocant, imitari decreuit: quam diligenter obseruans orationis sui abnegationis, aliisque pietatis exercitiis, intenta ad eam perfectionem peruenit, vt cum Deo agens, altę contemplationi dedita, sæpius à terra in àëra eleuata, lumine immenso circumfusa visa fuerit. Tandem appropinquante vitę suę fine, infirmitate correpta (in qua sæpius hæc verba repetebat: O quàm multum prodest ad quæuis à Deo impetranda, aduersa valetudo, miseria, & pauperies læta, his qui confidunt in Domino) tertiò Christum Dominum, cum multis Angelis, & aliis sanctis sibi apparentem vidit: qui eam his verbis, veni iam ó famula mea in regnum meum, ad se inuitauit. Nec mora disparente visione, Episcopo Heiderico confessario suo accersito, primum sibi ab eo passionem Domini nostri Iesu Christi legi petiit, deinde viuificis Sacramentis communiri, quibus magna cum deuotione susceptis, omnibus astantibus valedicens, animam puram in manus creatoris sui commendans læta migrauit ad Dominum. Anno Domini, 1 2 6 0. Ætatis suę 40. Die 5. Maii. Corpus eius humeris Sacerdotum, qui plurimi licet non vocati, Dei nutu ad funus celebrandum conuenerant, ad Ecclesiam Chelmzensem (quę nunc Cathedralis est, tunc Canonicorum Regularium erat) delatum, magno cum honore sepultum fuit, quo tempore plurimis infirmis, claudis, surdis, cæcis, & debilibus, qui benefactrici suæ, vltimum obsequium præstituri plangentes conuenerant, DEVS omnipotens, per merita famulę suę Beatæ Iuttæ, sanitatem, gressum, visum, auditum, aliaq; beneficia contulit, & in pręsens opem eius implorantibus conferre solet, ad laudem nominis sui sanctissimi, quod sit benedictum in sæcula, AMEN.

Vita

VITA BEATÆ DOROTHEÆ, viduæ, Prutheng, ex Ecclesiæ Parochialis Marieburgensis, antiquissimis monimentis, desumpta.

SANCTA DOROTHEA nata est Anno Domini, 1334. in villa Montowo, insulæ maioris Quiciensis: Diecæsis Pomeranię, in Prussia, parentibus honestis, & diuitibus pietate in Deum, & liberalitate in egenos claris, à quibus optimè educata, Septimo ætatis Anno, magna futurę sanctitatis signa dedit, & licet in illa ætate, modico valde cibo semper vteretur, Sabbathiuos tamen dies, ad honorem Deiparę Virginis (quam toto vitę suæ tempore speciali cultu venerabatur) panem & aquam semel tantum comedens, ad extremam vsq; senectutem obseruauit. In matrimonium à parentibus, vni ex ciuibus Quiciensis ciuitatis tradita, nihil ex pristino deuotionis feruore remisit: defectus suos quotidie (qui ob eius viuendi modum, graues esse non poterant) aliquando etiam pluries in die, puritatis animi amicissima, Sacerdoti approbato confitebatur, ita tamen pietati vacabant, vt vocationi suę, in curanda re familiari nou deesset, in qua cura magis Deo, qui eam ad tale vitę genus vocauerat, quàm marito suo placere desiderabat. Ex attenta considerose Dominicæ Passionis, ad affligendum corpus proprium, licet imbelle, adeò seipsam excitabat, tantumque acquirebat animi vt illud non solum virgis, flagris, tribulis, diuersique generis instrumentis aculeatis cęderet, sed etiam (quod incredibile dictu videretur, nisi scriptis autenticis fulciretur) adhuc à teneris annis, æstate quidem candelis accensis, ferro candente, aqua feruentissimè

bulliente

bulliente, pinguedine igne accensa. Verno vero tempore, glacie, ventis, pruina, quibus se intensissimis frigoribus sęuientibus exponebat, mirum in modum voluntariè diuexaret. In brachiis, pedibus, tibiis, femoribus diuersa vulnera sibi infligendo adeò se afflixerat, vt totum corpus, facie & manibus exceptis (quę ne suas illas tantas corpus voluntarias afflictiones proderet, data opera illæsa reliquerat) scabiosum, saucium, vulneratum, exustum, concussumque haberet. Cùm autem simul cum marito, pio licet & deuoto, conuiuiis sæpius eam adesse, iustis de causis necesse esset, clam pedibus suis vulnera infligebat, vt studiosè claudicans, à choreis ducendis, quas multum detestabatur, honestā se excusandi occasionem haberet. Marito orbata, ad mortem vsque in statu viduali viuere decreuit, vt magis Christo placere posset. Quare quidquid in se adhuc veteris Adæ, carnaliumq; desideriorum, quę militant aduersus animam sentiebat, continua suiipsius victoria, voluntatisque proprię abnegatione extinguere, & in seruitutem sanctam appetitus suos redigere, & corpus frequenti castigatione, rectę rationi perfectè subiicere conabatur, orationibus vacans, & non solùm sua, sed aliena peccata deflens. Exemplo aliarum sanctarum fæminarum, desiderio visitandi loca sacra accensa, familia domus suę optimè disposita vili peregrinæ habitu, primū Aquisgranum Deiparę Virginis imagine miraculosa celebrem: deinde Romanam vrbem, Apostolorumq; principum sepulchra adiit Anno Domini 1388. tempore Clementis Papæ 7. vbi quotidie 7. Ecclesias, religione sacrisq; reliquiis celebres, nudis pedibus, multis cum lachrymis & suspiriis obibat, & postea debilis, & infirma multoque itinere fatigata, summa cum patientia & humilitate, ad Hospitale S. Mariæ quam consolationis vocant diuertens, in suos defectus si quos se commisisse aduertisset animaduertebat. Roma in

patriam

patriam cùm rediret, Coloniam Agrippinam ſepulchris SS. Trium Regum, & Sanctarum vndecem millia virginum celebrem viſitans, plurimas afflictiones ex infirmitate, & aduerſitates ex perſecutione humani generis hoſtis (quem ſemper ſuis orationibus vincebat) forti animo pertulit. Poſt quas ei Sanctiſsima Dei Mater, maximo Sanctorum Angelorum & Sanctarum Virginum cætu comitata, viſibiliter apparuit, & eam verbis conſolatoriis, & planè maternis confortauit. Qua viſione Sancta Dorothea, magis ad obſequium Domini incitata, magis quotidie ſibiipſa mori cupiens, ſeq; ipſam contemnens, vt magis Deo viuere poſſet, aſpera hyeme ſola tenui tunica, & humili palliolo vtebatur, quo tamen tempore adeò Diuino ardebat amore, vt corpus ipſius, ex magno mentis ardore, abundanti ſudore quaſi in medio æſtatis difflueret. AEſtiuo vero tempore, idem internus mentis ardor, externum calorem ſuperans, ſolis ardores eam ſine moleſtia perferre faceret. Nuda terra ei orationum contemplationumq; locus; eademq; breuis ſomni quietiſque, idque lapide capiti ſuppoſito erat: Nunquam è templo matutinis horis, etiam grauiſsimis vrgentibus negotiis, domum reuertebatur, niſi poſt omnia ſacrificia diuinaque officia, quibus magna cum attentione adeſſe ſolebat finita, reliquum temporis à meridie, vel in orando pro viuis & defunctis, vel in adeundis Eccleſiis, vel in viſitandis languentibus in xenodochiis inſumebat. Huic mulieri verè forti, quæ panem otioſa non comedit, die Sanctę Agathę Virginis & Martyris poſt ſacram Euchariſtiam ſuſceptam, altę contemplationi deditæ, maximum cordis dolorem (qui vix ſine ſpeciali auxilio Diuino ferri poterat) patienti, magnaq; cum deuotione ſuſpiranti, ſponſus eius Chriſtus, cum Sancta matre ſua, plurimiſque aliis Sanctis apparuit, cordiq; eius. 5. ſagittas leniter infigens, dixit: Dorothea filia mea, vt ego pro te, ſic tu

pro me, dolorem patiare. Qua visione licet perterrita, prona tamen Christum Dominum adorans, maxima cum exultatione, sacros eius pedes est exosculata. Cuius humilitate & pietate pientissimus Dominus delectatus, illi benedicens, ipse quoq; Sacrum eius caput exosculari est dignatus. Cumq; dulcissimis colloquiis eiusdem frueretur, extra se quasi rapta, & penè à sensibus alienata, à terra in áére virtute diuina 5. horarum spacio eleuata visa fuit; ad se deinde reuersa, per multos dies, admirandam dulcedinem in corde suo, ex iis colloquiis sponsi sui Christi sensit. Tandem liberius securiusq; Deo cupiens famulari, familia prius disposita, facultates suas ad pia opera erogauit, & in ædiculam, quam instar sacelli, ad Ecclesiam maiorem Quiciensis ciuitatis, sibi construi fecerat, terrena omnia contemnens, & cælestibus inhians, ingressa, sponte ibidem se occludi fecit: ex qua cum liber ei pateret in templum prospectus, sacrificia quę in eodem templo fiebant, summa cum pietate intuebatur. Nec ex eadem sua ædicula (quæ sibi instar magnifici palacii videbatur) voluntarioque illo carcere, in quem se Dei amore incluserat, amplius egredi curans, modico valde cibo, qui ei per fenestram porrigebatur, vitam sustentans, & in eodem loco ieiuniis & orationibus Deo seruiens, ad extremum vitę suæ permansit. Spiritu Prophetico à Domino donata, multa variis, mortemq; suam plurimis perdixit, & aliorum occulta diuinitus cognouit. Antequam ex hac vita migraret, insigni priuilegio à Domino, cui toto corde seruierat, exornata est: nam cum morti proxima, ardentissimè Sacrum corpus Domini suscipere desideraret, minusq; id aduerterent ii, quibus eam tali viatico muniendi, cura incumbebat, profunda suspiria, ex intimo cordis affectu trahenti, ipsemet Saluator noster Christus Iesus, cum Sanctissima sua matre apparuit, eamque per eandem fenestram, per quam ipsum

toties

toties in Missæ Sacrificio, sub speciebus panis latentem adorauerat, ipsemet proprio corpore, sub iisdem speciebus panis refecit: quo illa percepto, non multò post, ad eundem sponsum suum fæliciter migrauit, Anno Domini 1394. Ætatis suæ 60. Die 11. mensis Septembris. Post mortem labia eius, liquore mirabili & odorifero sudare visa, corpus vero, licet squallidum, macilentum & liuidum, suauissimum ex se diffundebat odorem, cuius attactu & odore, plurimi debiles & claudi fuerunt sanati, & cœci receperunt visum. Sepulta est magno cum honore, in eodem loco, in quo fuit mortua: ad cuius sepulchrum, multi obsessi à Dæmonibus liberati, plurimaq́ alia miracula, ad eiusdem inuocationem consecuta: quibus permoti Generales magistri Prussię, cum Episcopis & Capitulis in ipsorum dominio existentibus, nomine totius Ordinis Cruciferorum, à Bonifacio Papa IX. postularunt, vt eam Catalogo Sanctarum mulierum adscriberet. Eius vita, Latinè à ducentis, Germanicè a centum & decem octo annis, fusè à variis descripta fuit.

Tu Sancta intercede pro nobis ad Dominum quì te elegit.

BEATVS MARTINVS BARICZKA.

BEATVS MARTINVS Bariczka Polonus Warsauiensis, Sacrarum literarum Doctor, Vicarius & Concionator Ecclesiæ Cathedralis Craconiensis, vir vitę integritate, ac scientia Diuinarum & humanarum rerum conspicuus, in disseminando verbo diuino proficuus, zelator veritatis ac reprehensor detestabilium voluptatum. Is solus, cæteris meticulosis indeterritus monitor Kasimiri Tertii Regi Poloniæ in plurima vitia, pręcipue verò libidinis scortorum, & exactionum nimiarum in subditos Regni prolapsi, existens, a Bozenta

Episcopo Cracouiensi cum anathemate ad Regem missus, iussu eiusdem Regis comprehenditur, vinculisque coniectus mox in fluuium Vistulam glacie discissa mergitur, & innocenter suffocatur, Die Ianuarii 8. Anno Domini, 1349. Quod facinus Regis viriq; innocentia & sanctitas, diu latere non potuit. Etenim supra locum vbi vir Dei vndis immersus erat, radii cælestes videbantur, & cantus Angelicus auditus fuerat, donec resoluta glacie, corpus viri beati sursum altiori loco fluminis quam iniectum fuerat, (quod & stupendum) intactum & integrum, odore suauissimo redolens reperitur, & summo cum honore cleri ac totius populi apud Fratres Augustinianos Eremitas, ad Sanctam Catherinam Casimirię in Capella Beatæ Marię Virginis Confraternitatis, quæ antiquitus S. Nicolai Tolentini vocatur, conditum est: vbi plurimas consolationes Deus omnipotens populo deuoto intercessione viri beati largitur. Regis verò scelus hæc vltio sequitur, nam pestis atrox post necem viri Dei breui per triennium subsequuta est. Quatuor Prouinciæ a Ditionibus Rusiæ, nimirum Belzensis, Wlodimiriensis, Chelmensis, & Brestensis ammissæ, & ipse Rex in festo Natiuitatis B. Marię Virginis, ceruum in venatu persequens, labente inter vepres equo, crure fracto, misere interiit, & nullusq; ex stirpe ipsius vltore Deo amplius in Regnum succesit.

P. Martini Laternæ Poloni, Societatis Iesu, vitæ, fœlicisq; mortis, breuis descriptio. Occisus Anno Domini, 1598. Die 30. Septembris.

DIVVS MARTINVS LATERNA Roxolanus, in oppi-

in oppido Drohobycza, honestis parentibus natus, in iuuenili ætate virtutibus multum addictus, mundo, vanitate eius benè considerata, adolescens adhuc valedixit: in Societatemq; IESV, Anno Domini 1571. ingressus, in literis vsq; adeo perfecit, vt titulo Doctoris Sacræ Theologiæ, publicè in Vilnensi, eiusdem Societatis Academia insignitus, apud Stephanum primum & Sigismundum tertium Poloniæ Reges, concionatoris munere, multos per annos, magna cum laude fuerit perfunctus. At in virtutibus, pręcipuis hominis religiosi ornamentis profectus eius, multò maior fuit, maximeq; in omnium virtutum Regina charitate, nam diu noctuque non cessabat, orationibus, vitę integritate, ingenii dexteritate, morumq; comitate, Ecclesię Dei bonum promouere, in oppugnandis Hæreticis acer, in promouenda Religione Catholica assiduus & fœlix, Omni conatu totisq; viribus satagens, vt quam plurimos, Christo Domino, è cœno errorum & peccatorum extrahens adiungere posset. Quare neq; concionibus habendis (quas interdum binas eodem mane habebat) neque confessionibus (quas communiter iisdem etiam diebus, quibus concionabatur, non solùm eorum qui recte valebant, sed interdum etiam infirmorum domos eorum visitans excipiebat) audiendis, vnquam defatigabatur, nulli labori parcens, dummodò opera ipsius, peccator aliquis, ad meliorem frugem conuerteretur. Porrò plures suis piis laboribus iuuare, & non solùm viuens sed etiam mortuus, in toto Poloniæ Regno, proximis ad salutem prodesse desiderans: magno studio & labore librum precationum, non magis piè quàm doctè & eruditè sermone Polonico à se scriptum edidit, in quo non solùm precationes varię, è SS. Patribus piisq; recentiorum Catholicorum libellis concinnatæ, sed etiam instructiones multiplices, de rebus ad Religionē Catholicam spectantibus, nostro tempore contro-

uersis, doctrinęque Sanctorum Patrum Hæreticis nostri seculi contrariæ continentur, cuius titulum fecit. Cythara vel Decachordon spirituale. Demum in Sueciam, cum Sigismundo Tertio Poloniæ Rege profectus, vt genti Polonæ, non solùm domi, sed etiam foris, doctrina & exemplo, in rebus ad animi salutem pertinentibus inseruiret; ex nauigationis molestis, morbum contraxit, & suadente medico in Poloniam rediens, capta à Suecis Hæreticis, militibus classis Caroli Sudermaniæ Ducis, Religionis Catholicę Societatisq; I E S V hostibus infestissimis naui, qua vehebatur, dum Catholicos nauigationis comites, quibus Hæretici (serione, an ad terrorem tantum incutiendum incertum) mortem minabantur, nisi Ecclesię Catholicæ, summoq; Pontifici renunciarent, ad Religionis constantiam, exempla Sanctorum Adalberti & Stanislai pro fide, Ecclesiæq; libertate occisorum, allegando adhortatur, truncatus manibus, in mare proiectus ac submersus, ad palmam Martyrii euolauit. Anno Domini 1 5 9 8. Die 30. Mensis Septembris. Reliquos qui secum erant sua morte à periculo liberans: nam ipso in mare deturbato, rabies Hæreticorum insana conquieuit, & aliis vitam donauit.

Hic postea, nobili & pio viro Laurentio Bienczowski Polono, annum fere trigesimum septimum ætatis suę agenti, cuius magnam beneuolentiam, nauigando ex Suecia in Poloniam, in sua illa infirma, de qua superius dictum est valetudine, in naui expertus fuerat, captiuo apud Tartaros, (qui eum post eius ex Suecia in patriam reditum, multis cum aliis illorum resistenté incursionibus ex Podolia, captum abduxerant) & vinclis quibus manus retro, pedibus alligati erant, constricto, ex lignoque quodam subtus fouea facta suspenso, Diuinam opem per merita alicuius sancti Poloni piè in bello mortui, in tanta calamitate imploranti, luce mira circumfusus, & à quatu-

& à quatuor candidiſsimis equis, pulcherrimo curru ſuper mari vectus apparuit, ante crepuſculum matutinum diei 7. Iunii, Anno Domini 1 6 0 2. interrogans an ſe noſſet, cui affirmatiuè reſpondenti, & quid ſibi vellet, talis poſt mortem ſuper mari triumphus poſtulanti, inquit, præmia hæc ſignificant, quę in cœlo accepi laborum, quibus pro ſalute animarum, inter fluctus vitę mortalis, in naui Apoſtolica Petri perfunctus ſum: quatuor quos vides equi, eandem laborum, in exponendis quatuor Euangeliſtarum ſcriptis, quatuor item Doctorum Eccleſiæ doctrina promouenda, à me ſuſceptorum, mercedem denotant: ſed tu dic aie, liberarine vis vinculis, quibus conſtrictus es captiuitateq; qua teneris? Quòd cùm Laurentius affirmaſſet, ab eodem B. Martino Laterna, loca ſacra Cracouiæ, & Romę, inuiſere iuſſus: illico vinclis ſua ſponte ſolutis, ingenti ſane miraculo tempore ſuperius dicto, repente in campo Ruſsiæ 50. circiter Leucis, à Tartarorum caſtris, vbi vinctus fuerat diſsito, non procul à Ciuitate Leopolienſi adfuit. Neſciens autem, an verum eſſet, quod fiebat, & putans ſe (quod & olim Sancto Petro, in Actis Apoſtolorum accidiſſe legimus) viſum videre (erat enim quaſi leui ſomno dum hæc agerentur correptus nihilque pręter quęndam ſonitum, dum per tanta terrarum ſpacia, diuina virtute transferretur audire viſus ſibi fuerat) ſeipsũ excitando, de rei veritate adhuc dubitans, vellicabat. ſed cùm illuceſcente aurora, liberum ſe re vera, in iiſq; locis conſtitutum, vinclaque ad pedes iacentia aduertiſſet, ſocios quoq; captiuitatis quatuor Polonos, qui 4. ante diebus, èx eadem captiuitate clam fugerant, iter per eundem campum facientes vidiſſet: immenſis Deo ſuoq; liberatori B. Martino Laternę gratiis actis, Cracouiam & Romam pietatis causa, vt iuſſus fuerat, viſitauit: remq; totam ipsemet Confeſſario ſuo, R. do Patri Matthęo Pakoſt Polono, Societatis Ieſu Presbytero, ac Sedis Apoſto-

Apostolicę in templo S. Petri, Romę, Pœnitentiario, non semel cum iuramento, & constanter narrauit, asseuerauitq; quàm etiam Illustri & admodum R. do Dño Fabiano Konopacki, Decano Posnanień, & Clementis VIII. Summo Pont. Cubiculario: & mihi Martino Baronio Iaroslauiensi Clerico authori, non solùm Romę, sed etiam Cracouię, aliisq non paucis retulit: adiungens sibi in votis esse Sacrã Hierosolymorũ vrbem inuisere. Huius miraculi extat etiam imago, Romę cum priuilegio Summi Pontificis, per Iacobum Laurum, Año Dñi, 1607. excussa, & Alexandro Archiepiscopo Eborensi, vni ex Primatibus Lusitanię regni dicata. Fama quoq est, eundem B. Laternam nautis in mari periclitantibus, & metu proximę mortis, vota Deiparę Virgini Częstochonień: nuncupantibus in àëre apparuisse, incolumitatemq magno illorum solatio prædixisse, precibus suis tempestatem sedasse, & se Martinum esse Laternam asserendo, ad vota nuncupata Deiparę persoluenda adhortatum fuisse, Anno Dñi, 1603. 27. Sept. De corpore quoque eius in littore inuento, aliqua dicuntur, sed cùm de re hac, nihil adhuc certi habeam, ad præsens tacere de eadem malo. Tu his quę breuiter, de tanto viro scripta sunt, beneuole lector, contentus esto eaque boni consule Deumq; lauda, in cuius conspectu preciosa est mors Sanctorum eius, Ipsi honor in secula, AMEN.

AVTHOR LECTORI.

ÆQuum mihi visum est, beneuole lector, ne reliquum quod superfuerat chartæ, vacuum in libello hoc remaneret, Martyrium B. Martini Laternæ, quem Deus nostra ætate, huic Poloniæ Regno, inter reliquos pietate & literis illustres, in decus & ornamentum dederat, subiungere: vt Martinus Martini, Roxolanusq; Roxolani, vitæ integritatem, fœlicemq; mortem, omnibus ante oculos ponens, meæ deuotioni, in Diuum meum cognominem, simulq; tutelarem (quantum pro nunc licet) facerem satis, & omnibus hæc legentibus, Deum laudandi qui in veris seruis suis, semper est mirabilis, bonam materiam subministrarem.

FINIS.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0027686